NUMER O PODWÓJNEJ OBJĘTOŚCI.

Nr. 6. **Warszawa, dnia 28 lutego 1922 r.** **Rok IV.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 80 mk. (z przesyłką pocztową zwyczajną 84 mk. poleconą 99 mk.). Prenumerata kwartalna 400 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 200 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 16-37, tel. admin. № 276-29.

OD REDAKCJI.

Zarząd Związku Pracowników Skarbowych nadesłał na ręce Pana Bolesława Markowskiego, Wiceministra Skarbu, pismo następującej treści:

Do Pana BOLESŁAWA MARKOWSKIEGO
Wiceministra Skarbu.
w miejscu.

Zarząd Związku Pracowników Skarbowych, ceniąc wysoko szlachetne cele i zamiary Wielce Szanownego Pana, niniejszym ma zaszczyt złożyć serdeczne podziękowanie za przekazaną na cele kulturalno-oświatowe Związku kwotę sześćdziesiąt tysięcy marek, którą Zarząd otrzymał w dniu 20 lutego r. b. przy piśmie pod tą samą datą.

Równocześnie Zarząd Związku pozwala sobie przytoczyć tekst uchwały z dnia 20 lutego r. b., która brzmi: „Zarząd Związku pracowników skarbowych jednomyślnie uchwala, po pierwsze, wyrazić Czcigodnemu Panu Wiceministrowi Bolesławowi Markowskiemu, Pierwszemu z pośród licznej rodziny skarbowców Kawalerowi Krzyża „Polonia Restituta" serdeczne podziękowanie za dar w kwocie sześćdziesięciu tysięcy marek, które Związek otrzymał na cele kulturalno-oświatowe w dn. 20 lutego 1922 r., po drugie, powyższą kwotę natychmiast przekazał Sekcji Kulturalno-Oświatowej w osobie przewodniczącego Sekcji Pana Dyrektora Zienkowskiego na kupno prawdziwie cennych dzieł z dziedziny skarbowości, po trzecie, powstającą przy Związku pracowników skarbowych bibljotekę nazwać księgozbiorem — bibljotekę imienia Bolesława Markowskiego i w tym celu wnieść odpowiedni wniosek na najbliższe ogólne zebranie członków Związku pracowników skarbowych; wreszcie powyższą decyzję podać do wiadomości wszystkich kolegów - skarbowców, przez ogłoszenie jej w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu".

Zarząd Związku nadmienia, iż kwota 60,000 marek łącznie z kwotą 150,000 marek, przeznaczoną przez Związek na cele kulturalno-oświatowe, została w dniu 20 lutego b. r. przekazana Panu Dyrektorowi Zienkowskiemu, przewodniczącemu Sekcji Kulturalno-Oświatowej.

Prezes Zarządu:
(—) *W. Kozłowski.*

Członek Zarządu, Sekretarz:
(—) *L. Nadolski.*

Warszawa, dnia 23 lutego 1922 r.

Organizacja władz.

94.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 22 stycznia 1922 r.

w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 4, poz. 19), zarządza się, co następuje:

§ 1. Dotychczasowe przepisy, dotyczące organizacji, rozmieszczenia, zakresu działania i toku czynności władz, instytucji i urzędów skarbowych (rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 23 września 1921 r. Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 724), utrzymuje się w mocy ze zmianami, wymienionemi w następujących paragrafach.

§ 2. Naczelne kierownictwo całej administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej obejmuje w miejsce zniesionego departamentu skarbu Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej — Ministerstwo Skarbu.

Bezpośrednie sprawowanie administracji skarbowej na obszarze województwa poznańskiego (art. 9 ustawy z dn. 1 sierpnia 1919 r. — Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 385) należy do Izby skarbowej w Poznaniu; na obszarze zaś województwa pomorskiego — do Izby skarbowej w Grudziądzu. Likwidację spraw znajdujących się w departamencie skarbu Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej, a dotyczących sekwestru spirytusu i cukru oraz akcji rozprzedaży przez wydział skarbowy Naczelnej Rady Ludowej asygnat 5% wewnętrznej pożyczki z r. 1918 przeprowadzi Izba skarbowa w Poznaniu.

§ 3. Pod wyłączną kompetencję Ministerstwa Skarbu podpada:

1) stawianie wniosków do ciała ustawodawczego na wydawanie nowych ustaw lub zmianę istniejących,

2) wydawanie lub zmiana rozporządzeń,

3) interpretacja przepisów ustawowych i postanowień zawartych w rozporządzeniach, co do stosowania których władze podległe bezpośrednio Ministerstwu Skarbu mają wątpliwości,

4) tworzenie i organizacja władz, instytucji, kas i urzędów w zakresie skarbowości państwowej,

5) mianowanie, przenoszenie, zwolnienie od służby, przenoszenie w stan spoczynku urzędników skarbowych i wyłączeniem 4 najniższych stopni służbowych, które wchodzą w rozszerzony zakres działania dyrektora Izby (§ 11 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 23 września 1921 r. — Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 724),

6) zezwalanie na pobór emerytur i darów z łaski zagranicą,

7) przyjmowanie ponowne do służby państwowej urzędników, oddalonych w drodze karnej lub dyscyplinarnej,

8) rozstrzyganie wszystkich spraw, unormowanych przepisami o służbie państwowej, których orzecznictwo według dotychczasowych przepisów należało do władz centralnych.

§ 4. Kompetencji Ministerstwa Skarbu zastrzega się dalej:

1) zarządzanie odpisów lub zwrotów prawomocnych danin, lub umorzenia innych roszczeń Państwa, jeżeli zarządzenie nie jest konieczne z powodu nieściągalności albo żądanie strony nie opiera się na tytule prawnym, a kwota, o którą w poszczególnym wypadku chodzi, przenosi 100,000 mk. (rozszerzony zakres działania Izby skarbowej określony w § 28 ust. ostatni rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 23 września 1921 r. — Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 724).

2) zezwalanie na przekroczenia i przenoszenia ustanowionych kredytów,

3) sprawy dotyczące zaliczek, pożyczek udzielonych organom samorządowym, urzędom i instytucjom,

4) nabywanie realności, nabywanie lub sprzedaż kapitałów, rent trwałych i innych terminem nieograniczonych rent,

5) zawieranie ugód i jednostronne zrzekanie się praw przy spornych lub niepewnych roszczeniach prawnych, w sprawach kupna, sprzedaży lub innych sprawach, należących do orzecznictwa sądów zwyczajnych, jeżeli suma, o którą idzie, przenosi 100,000 mk.

§ 5. W zakresie działania Ministerstwa Skarbu pozostaje, prócz naczelnego kierownictwa wymiaru i poboru wszystkich danin państwowych:

1) wydawanie zarządzeń co do przestrzegania wzajemności, względnie zarządzeń odwetowych w dziedzinie podatków bezpośrednich.

2) wydawanie zarządzeń w myśl ustawy przeciw uchylaniu się od podatków z dnia 26 lipca 1918 r., uzupełnionej rozporządzeniem z 24 czerwca 1919 r., a wprowadzonej rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z 12 listopada 1920 r. (Dz. U. Min. b. dzieln. pr. Nr. 70, p. 504),

a) na zasadzie § 21 w sprawie określania władz, które mają rozstrzygać o wnioskach na zwolnienie od dania zabezpieczenia i dopuszczalnych środków prawnych,

b) na zasadzie § 29 w sprawie całkowitego lub częściowego uwolnienia od obowiązku dania zabezpieczenia,

3) rozstrzyganie wszystkich tych spraw w dziedzinie podatków konsumcyjnych i monopolów, których wartość przedmiotu nie da się wyrazić w pieniądzach, o ile rozstrzyganie w pierwszej instancji według dotychczasowych postanowień należało do władzy centralnej.

§ 6. Zastrzeżone według obowiązujących ustaw Ministerstwu Skarbu współdziałanie przy zatwierdzaniu budżetów i statutów podatkowych związków samorządowych i korporacji prawa publicznego, pozostaje w zakresie działania Ministerstwa Skarbu.

§ 7. W sprawach kasowych i rachunkowych zastrzega się Ministerstwu Skarbu nadzór i kontrolę we wszystkich gałęziach administracji oraz

nadzór i kontrolę wogóle nad dochodami i wydatkami państwowemi w granicach istniejących przepisów.

§ 8. Sprawy, dotyczące nadzoru nad zakładami ubezpieczeń z wyjątkiem ubezpieczeń społecznych (udzielanie zezwoleń na zakładanie towarzystw ubezpieczeń, zatwierdzanie podstaw technicznych i warunków polisowych) przechodzą na Ministerstwo Skarbu.

§ 9. Dotychczasowy zakres działania Departamentu Skarbu Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej w sprawach spółek akcyjnych (rejestracja, podwyższenie kapitału, nadzór i t. d.) zastrzega się Ministerstwu Skarbu.

§ 10. We wszystkich niewymienionych wyżej sprawach, w których na podstawie obowiązujących przepisów orzekało dotąd Ministerstwo b. dzielnicy pruskiej (departament skarbowy), bądź to w toku instancji, jako najwyższa instancja, bądź też jako władza administracyjna lub nadzorcza, należy orzecznictwo i wydawanie zarządzeń do władzy skarbowej II instancji jako instancji ostatniej.

W sprawach tego rodzaju, co do których w chwili wejścia tego rozporządzenia w życie orzeczenie lub zarządzenie już wydano, a wniesiony przeciw temu środek prawny nie został jeszcze przez Ministerstwo Skarbu b. dzielnicy pruskiej (departament skarbowy) załatwiony, należy sprawę na nowo rozpatrzeć i wydać ponowne załatwienie w instancji ostatniej.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze nie odnosi się do administracji celnej i nie narusza w niczem rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1921 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie tymczasowego ustroju władz i urzędów celnych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 244).

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1922 r.

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
(—) *Wybicki.*

(Dz. Ust. Nr. 11 z dn. 23/II — 1922 r., poz. 101).

Danina państwowa.

95.

Danina — OKÓLNIK Nr. 1.

Do Pana Dyrektora Izby Skarbowej.

Sejm Ustawodawczy uchwalił dnia 16 grudnia r. b. ustawę o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej.

Ponieważ tak Sejm jakoteż Rząd i całe społeczeństwo domagają się, aby ustawa jaknajrychlej została wykonaną, okazuje się potrzeba podjęcia już obecnie niektórych prac przygotowawczych.

W myśl ustawy podlegają między innymi nadzwyczajnej daninie:

a) płatnicy głównego podatku gruntowego,

b) płatnicy podatku podymnego w miasteczkach (osadach),

c) płatnicy p. podatku od nieruchomości miejskich,

d) płatnicy zasadniczego podatku przemysłowego od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, nie obowiązanych do publicznego składania sprawozdań, tudzież od zajęć osobistych, nie wymienionych w części drugiej artykułu 483 ustawy o p. podatku przemysłowym.

Uprasza się p. Dyrektora Izby skarbowej o niezwłoczne wydanie zarządzenia urzędom skarbowym podatków i opłat skarbowych, by w dniu otrzymania polecenia natychmiast przystąpiły do wykonania następujących prac przygotowawczych, a mianowicie:

1) sprawdziły i obliczyły nadesłany przez Wydział gospodarczy Ministerstwa Skarbu zapas druków Nr. wzoru 1111 i 1111-a, przeznaczonych pierwotnie na księgę poboru nadzwyczajnej daniny państwowej.

Gdyby zapas nie wystarczył, mają Urzędy skarbowe natychmiast nadesłać Izbie skarbowej zamówienie na brakujące ilości, a Izba skarbowa nadeśle zestawienie zamówień Wydziałowi gosp. Min. Sk., powołując się na niniejszy okólnik.

Przy obliczeniu potrzebnego zapasu należy mieć na uwadze, że księgi będą obejmowały na każdej stronie tylko po pięciu płatników, w tym zaś nakładzie formularzy, które mają po 10 linji poziomych, należy wypełniać tylko co drugą linję.

Ilość przypuszczalnych płatników należy obliczyć na podstawie następujących danych:

a) w podatku gruntowym: dwa egzemplarze księgi poboru dla poszczególnych płatników (tak włościan, jak posiadaczy majątków ziemskich) sporządzone dla każdej wsi (kolonji, osady) odrębnie, a nadto jedna księga zbiorowa, obejmująca wszystkie jednostki podatkowe (wsie, kolonje, osady i majątki tabularne) każdej gminy;

b) tak samo jak pod 1), odnośnie do podymnego podatku z osad (miasteczek);

c) w podatku od nieruchomości miejskich dwa egzemplarze księgi dla wszystkich płatników tegoż podatku;

d) w podatku od przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych dwa egzemplarze księgi dla wszystkich płatników tegoż podatku.

e) nadto obliczyć należy pewien zapas na dwa egzemplarze księgi dla płatników, należących do wolnych zawodów, wymienionych w części drugiej art. 483 ustawy o podatku przemysłowym, którzy będą opłacali daninę na innych zasadach.

2) Następnie winny Urzędy skarbowe sprawdzić wykazy rozkładu pod. gruntowego, zebrane dla celów pożyczki przymusowej na skutek okólnika Min. Skarbu z dn. 20.X.1920 L. 11416, w następującym kierunku:

a) czy do wykazów tych wciągnięto istotnych posiadaczy gruntów, czy też ewentualnie osoby, wymienione w tabelach likwidacyjnych z r. 1864,

b) czy rozłożona wykazami temi suma podatku gruntowego odpowiada sumie podatku, nałożonego za rok 1920, tak poszczególnym wsiom, jak całej gminie, Urzędy skarbowe winny dążyć do tego, aby

w drodze stosownego przeliczenia można było ustalić należność każdego płatnika w głównym podatku gruntowym, przypadającym na zasadzie ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 477).

Jeżeli Urząd nie będzie miał pewności, że w wykazach figurują istotni posiadacze, względnie jeżeli nie będzie mógł ustalić wspomnianych należności podatkowych każdego płatnika, winien wątpliwości wyjaśnić drogą korespondencji, lub w drodze przesłuchania wójtów i pisarzy, ewent. przez wyjazd na miejsce; uzyskany w ten sposób materjał posłuży do skontrolowania list rozkładu daniny państwowej. Księgi poboru daniny gruntowej będą nosiły oznaczenie I, a odpowiadające odpowiedniemu ustępowi artykułu 1 projektu ustawy. Tem oznaczeniem będą nazywane te księgi dla krótkości w pismach urzędowych.

Księgi zakładać należy na wspomnianych formularzach druków wzoru 1111, które jednak należy odpowiednio przystosować, zmieniając nagłówki rubryk w następujący sposób:

Rubryka 3. ilość morgów,
„ 4. mnożnik,
„ 6. suma daniny,
„ 7. ulgi z powodu degresji (art. 37 ustawy),
„ 8. kwota zniżki z powodu degresji,
„ 9. pozostaje do zapłacenia (różnica kol. 6 i 8),
„ 10. zmiany z powodu odwołań i t. p.,
„ 11. ostateczna kwota daniny,
„ 12. —,
„ 20. odsetki za zwłokę,
„ 21. koszta egzekucyjne na rzecz Skarbu,
„ 22. zaległość (nadpłata czerwono).

3) Do tak przygotowanych ksiąg wciągnąć należy z ksiąg poboru podatku gruntowego za rok 1920 imiona i nazwiska indywidualnych płatników tegoż podatku, względnie nazwę wsi, kolonji i osad, jak również kwoty podatku gruntowego głównego wedle stawki, wprowadzonej ustawą z dnia 14. VI. 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 477), a więc bez 900% podatku dodatkowego, wprowadzonego ustawą z 17 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59), tudzież bez dodatków samorządowych, a to dla każdej gminy odrębnie. W ten sposób wypełnione zostaną narazie rubryki 1, 2, 3 i 5. Księgi te należy następnie przepisać w 2 egzemplarzu.

4) Odnośnie do daniny, przypadającej od płatników podatku podymnego w osadach (miasteczkach), przygotowują Urzędy księgi poboru I b, w dwóch egzemplarzach, na tych samych, co poprzednio drukach, wypełniając narazie rubryki 1 do 6.

Do powyższych ksiąg poboru należy wciągnąć z wykazów, przedstawionych do ostatniej lustracji podymnego w roku 1921, imiona i nazwiska wszystkich właścicieli budowli w osadzie, którzy posiadają nieruchomość bez gruntu, lub też z gruntem o obszarze do 3 morgów włącznie, następnie kwoty podatku podymnego, przypadające do wyżej wymienionych płatników według stawek, wprowadzonych ustawą z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 477).

5) Następnie przygotowują Urzędy skarbowe księgi poborowe nadzwyczajnej daniny państwowej dla płatników p. podatku od nieruchomości miejskiej (I c), na tych samych co poprzednio drukach, z tą różnicą, że rubryka 3 będzie nosiła nagłówek: „ulica i Nr. domu“. W księdze tej wypełnią Urzędy skarbowe narazie rubryki 1 ,2, 3 i 5, stosownie do treści nagłówka, wpisuje treść z katastru dla podatku od nieruchomości miejskich odrębnie dla każdego miasta, podatkowi temu podlegającego. Kwoty podatku mają odpowiadać kwotom przypisanym za rok 1920, względnie, jeżeli na ten rok podatku nie przypisano, kwotom za rok 1919, bez dodatków samorządowych. Zarazem porozumieją się Urzędy z Magistratami miast większych, czy ze względu na ilość płatników tej kategorji daniny możliwem będzie Kasie Magistratu podjąć wykonanie w całości włożonego na miasta przez ustawę obowiązku poboru daniny, lub też, czy Magistraty te będą uważały za wskazane i potrzebne powierzyć pobór także innym kasom w mieście (bankom i t. p.). W miarę wyniku porozumienia, należy drugi egzemplarz księgi założyć ewentualnie dzielnicami, które Magistrat w porozumieniu z Urzędem skarbowym i kasami prywatnemi oznaczy.

Dla miast mniejszych i tych większych, które zdecydują się na pobór daniny od wszystkich płatników, należy także drugi egzemplarz księgi założyć dla wszystkich płatników danej miejscowości.

6) Wreszcie założą Urzędy „księgę poboru nadzwyczajnej daniny państwowej“ dla płatników zasadniczego podatku przemysłowego, nie obowiązanych do publicznego składania rachunków (I d).

Księgę tę założą na tych samych formularzach druków Nr. 1111, z tem jednak, że nagłówek rubryki 3 otrzymuje nazwę: „adres i rodzaj przedsiębiorstwa“.

Narazie trzeba wypełnić rubryki od 1 do 6.

Należy wciągnąć do tej księgi wszystkich płatników p. podatku przemysłowego, z wyjątkiem osób, obowiązanych do publicznego składania rachunków i wymienionych w cz. II art. 483 ustawy o podatku przemysłowym, którzy na rok 1921 wykupili, wzgl. obowiązani są wykupić świadectwo przemysłowe; jako kwotę podatku wypisać kwotę zasadniczego podatku przemysłowego, bez dodatku samorządowego za rok 1921, wedle całorocznych stawek, wprowadzonych ustawą z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 437), bez uwzględnienia ewentualnych ulg, przyznanych z powodu indywidualnych stosunków niekorzystnych płatnika.

Przyznane przez Izbę skarbową przeniesienie płatnika do niższej kategorji podatku skutkiem pierwotnego mylnego zakwalifikowania przedsiębiorstwa, należy oczywiście uwzględnić. Ta księga powinna być sporządzona według gmin.

Przed sporządzeniem księgi poboru należy porozumieć się w większych miastach z Magistratami i postąpić analogicznie z tem, co powiedziano w punkcie 5.

7) Nadto dołożą Urzędy skarbowe wszelkich starań, aby prośby płatników podatku gruntowego o wydzielenie poszczególnych nomenklatur, tudzież o sprostowanie były jak najrychlej załatwione.

8) Izba skarbowa zechce zbadać, czy kasy skarbowe posiadają dostateczny zapas druków na sumarjusze, aby mogły obdzielić niemi Urzędy gminne, tak, by te dla każdego rodzaju daniny prowadziły sumarjusz w dwóch egzemplarzach.

Zarazem należy ustalić, jaka ilość formularzy druków na listy lokatorów może być potrzebna w miastach i w miejscowościach o charakterze miejskim, licząc po dwa egzemplarze na każdy dom.

Druki te należy bezzwłocznie zamówić we własnym zakresie działania wedle wzoru, w swoim czasie Izbom skarbowym udzielonego. We wzorze tym należy pominąć sublokatorów, w rubryce 5 zmienić w następujący sposób: „wysokość rocznego zasadniczego komornego, płaconego za rok 1921“.

Warszawa, dnia 18 grudnia 1921 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Markowski.*

Podsekretarz Stanu.

Danina — OKÓLNIK Nr. 2.

Do Panów Dyrektorów Izb skarbowych.

Ustawa z dnia 16 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1 z r. 1922, poz. 1) o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej i odnośne rozporządzenie wykonawcze wchodzą w życie.

Sejm Ustawodawczy, Rząd i całe społeczeństwo domagają się, aby ta ustawa jaknajrychlej została wykonaną, bo danina ma stanowić pierwszy stanowczy krok i najważniejszy środek do sanacji Skarbu Państwa, do uzyskania równowagi budżetowej i podniesienia wartości waluty polskiej, a w następstwie tego — do wywołania zniżki cen towarów.

Funkcjonarjusze skarbowi muszą obecnie wytężyć wszelkie siły, aby wspomniana — tak bardzo doniosła dla Skarbu Państwa, jak i dla społeczeństwa — ustawa jaknajrychlej została wykonaną i przytem okazać, że są nietylko dobrymi urzędnikami, lecz i obywatelami Państwa, — że administracja skarbowa, na którą niejednokrotnie utyskiwano, — jest sprawna i należyta.

Wobec tego mają Panowie Dyrektorowie natychmiast zarządzić, aby przy wykonywaniu ustawy o daninie był zatrudniony cały personel służbowy.

W szczególności należy także personel, zajęty dotychczas w dziale podatków pośrednich — opłat stemplowych i należytości skarbowych, a także pracowników kontroli skarbowej, przedewszystkiem urzędników z tych oddziałów, w których czynność służbowa z powodu zastoju lub ograniczenia przedsiębiorstw uległa znacznemu zmniejszeniu, przydzielić władzom podatkowym I, ewentualnie II instancji, z wyjątkiem tylko tych funkcjonarjuszów, którzy niezbędni są do załatwiania jaknajkonieczniejszych spraw bieżących i wykonywania prawnie przepisanej kontroli skarbowej.

Wszyscy funkcjonarjusze, którym będzie poruczona czynność przy przeprowadzeniu powyższej ustawy, mają się dokładnie obznajmić z dotyczącymi przepisami ustawy, jakoteż odnośnego rozporządzenia wykonawczego.

Głównem narazie zadaniem jest sporządzenie ksiąg poboru w terminie i w trybie, wskazanym w art. 13, 14 i 15 ustawy i w § 33 rozporządzenia wykonawczego. Nad należytem wykonywaniem tego zadania mają czuwać Naczelnicy Urzędów skarbowych (Naczelnicy Administracji podatków oraz Inspektorowie podatkowi).

Celem należytego, rychłego i sprawnego przeprowadzenia akcji poboru i ściągnięcia daniny, ma być każdy okręg wymiarowy podzielony na odpowiednie rewiry kontrolne, obejmujące w b. dzielnicy austrjackiej po kilkanaście gmin, a w b. dzielnicy rosyjskiej po kilka gmin. Na czele takiego rewiru winien stanąć odpowiedzialny urzędnik — specjalny kontroler, który po przesłaniu ksiąg poboru daniny do gmin ma kierować na miejscu — objeżdżając stale swój rewir — całą akcję poboru i ściągania daniny przez cały czas, pouczać organa poborowe i wogóle w pełnem zrozumieniu ważności i celowości poruczonego mu zadania dopilnować, aby prace około poboru i ściągania daniny były w przepisanym trybie i czasie należycie wykonane.

Pracowników, delegowanych do powyższej czynności kontrolnej należy odpowiednio pouczyć i zaopatrzyć w odpowiednie legitymacje (dowody) osobiste oraz pisemne należyte upoważnienie władzy podatkowej I instancji w sprawie czuwania i kierowania całą akcją poboru i ściągania daniny, tudzież podejmowania za tymczasowem pokwitowaniem i wpłacania do kas skarbowych zebranych kwot daniny. Do tego ostatniego upoważnienia należy dodać odpowiednie zastrzeżenia, stosownie do danych okoliczności, np. że kwota podjęta przez wymienionego kontrolera nie może przekraczać jednego miljona marek, że przy przewozie zebranych sum daniny ma asystować jeden z członków reprezentacji gminnej (Zarządu gminnego) lub policja.

Dla wszystkich funkcjonarjuszów skarbowych, zajętych przy sporządzaniu ksiąg poboru, przy poborze i ściąganiu daniny przewiduje Ministerstwo Skarbu wydatne, przewyższające dotychczasowe normy, gratyfikacje, zależnie od wyniku pracy. W tej mierze złożą Panowie Dyrektorowie Ministerstwu Skarbu odpowiednie wnioski.

Za sporządzenie ksiąg poboru może ta gratyfikacja być określona w stosunku do każdej pozycji księgi.

Pracownicy (specjalni kontrolerzy) zatrudnieni poza siedzibą służbową, otrzymują zwrot rzeczywistych, należycie udokumentowanych, kosztów podróży oraz przywiązane do ich stopnia służbowe djety, a w miarę wyniku pracy, także gratyfikacje.

Zaliczki na koszta podróży i djety należy udzielić z kredytu, ustanowionego tut. reskryptem z dnia 29 grudnia 1921 r. L. 23831.

Ogólny nadzór nad czynnościami poboru i ściągania daniny w całym okręgu wymiarowym ma być poruczony Naczelnikom Urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych (Administracji podatków i Inspektoratów skarbowych), którzy winni ciągle czuwać nad postępem prac około poboru i ściągania daniny i baczyć na to, aby wszelkie czynności, dotyczące daniny, były w przepisanym trybie i terminie wykonane.

Panowie Dyrektorowie zechcą zarządzić, aby wymienieni Naczelnicy składali Izbom skarbowym co dwa tygodnie raporty o postępie i stanie czynności, oraz o dokonanych wpłatach co do każdej kategorji daniny od pierwszego lutego 1922 r. począwszy. Na podstawie tych raportów Izby skarbowe złożą Ministerstwu Skarbu szczegółowe sprawozdanie dnia 5 i 20 każdego miesiąca.

Stosownie do postanowień art. 22 i 30 ustawy oraz § 49 rozporządzenia wykonawczego, mają Izby

skarbowe, o ile to dotąd już nie nastąpiło, natychmiast zarządzić odpowiedni nakład list lokatorów według wzoru — załącznik Nr. 2 — do tego paragrafu i rozesłać stosowną ilość list lokatorów władzom podatkowym I instancji, które niezwłocznie roześlą potrzebną ilość list lokatorów Magistratom (Zarządom gminnym) z wezwaniem do wymiaru, poboru i ściągnięcia daniny po myśli powołanych artykułów i dotyczących przepisów rozporządzenia wykonawczego.

Ponieważ Komisje obywatelskie, określone w art. 49 ustawy, najpóźniej po upływie 30 dni od dnia następnego po ogłoszeniu rozporządzenia wykonawczego do powyższej ustawy, muszą rozpocząć swą działalność, zechcą Panowie Dyrektorowie natychmiast zarządzić, aby władze podatkowe pierwszej instancji zaraz wezwały wskazane w art. 49 ustawy reprezentacje samorządowe do przeprowadzenia wyborów członków komisji obywatelskich, a po upływie dwutygodniowego terminu, oznaczonego w art. 49 ustęp 5 ustawy ukonstytuowały się komisje. O ile reprezentacje samorządowe nie dokonają wyborów w przepisanym terminie, mają władze podatkowe I instancji niezwłocznie przedstawić Panu Dyrektorowi kandydatów na członków i zastępców komisji obywatelskich, a Pan Dyrektor winien ustalić skład komisji, z możliwym pośpiechem, tak, aby komisje obywatelskie mogły rozpocząć swe czynności we właściwym czasie.

Z uwagi na to, że na obszarze, określonym w art. 6, ustawy niema wyżej wspomnianych reprezentacji samorządowych — członków komisji obywatelskich deleguje Starosta w porozumieniu z Urzędem skarbowym podatków i opłat skarbowych. W tej mierze zechcą Panowie Dyrektorowie Izb skarbowych w Białymstoku, Brześciu-Litewskim i Łucku natychmiast wydać odpowiednie zarządzenia.

Warszawa, dnia 7 stycznia 1922 r.

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

Danina — OKÓLNIK Nr. 3.

Do wszystkich Izb skarbowych b. dzielnicy rosyjskiej.

Ministerstwo Skarbu, mając na widoku wielką doniosłość jaknajsprawniejszego i najrychlejszego poboru i ściągnięcia daniny państwowej, jakoteż konieczną potrzebę pouczenia organów poborowych, zarządza równocześnie wydrukowanie instrukcji dla Zarządów gminnych (Magistratów), którą się dołącza *).

Ogłoszenie, o którem mowa w rozdziale pierwszym powyższej instrukcji, dołącza się **).

Warszawa, dnia 14 stycznia 1922 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Markowski.*
Podsekretarz Stanu.

Danina — OKÓLNIK Nr. 4.

Do wszystkich Izb skarbowych na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

Celem uniknięcia wątpliwości, co do właściwej podstawy obliczenia daniny państwowej od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, nie obowiązanych do publicznego składania sprawozdań, Ministerstwo Skarbu, opierając się na postanowieniach art. 4 i 5 ustawy z dnia 16 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1, poz. 1), tudzież § 1, część druga, oraz §§ 19 i 33, część VI rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1 z r. 1922 poz. 4) wyjaśnia, co następuje:

Księgę poboru Id. sporządza się na podstawie listy płatników, względnie księgi poboru i wymiaru zasadniczego podatku przemysłowego za rok 1921, t. j. do księgi poboru Id. należy wciągnąć wszystkich płatników zasadniczego podatku przemysłowego, którzy na rok 1921 wykupili, względnie byli obowiązani do wykupienia świadectwa przemysłowego z roku 1921, porównać z takąż listą z roku 1920 i o ile w kwotach podatku, przypadającego od poszczególnego płatnika za te lata zachodzi różnica, za podstawę obliczenia daniny przyjąć zasadniczy podatek przemysłowy z roku 1920, przyczem należy uwzględnić zarządzone w roku 1921 przeniesienia płatników do wyższej lub niższej kategorji podatku, z ważnością wstecz, a więc również i za rok 1920.

Powyższe wyjaśnienie jest zgodne z § 1 część druga rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1921 r. i ma na celu niepociąganie do opłacania daniny tych przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, które, aczkolwiek w roku 1920 były płatnikami zasadniczego podatku przemysłowego, jednakże w roku 1921 już nie istniały i podatku nie opłacały.

Warszawa, dnia 18 stycznia 1922 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Markowski.*
Podsekretarz Stanu.

Danina — OKÓLNIK Nr. 5.

Do wszystkich Izb skarbowych na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

Daninę od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, nieobowiązanych do publicznego składania sprawozdań, oblicza się na podstawie wielokrotności zasadniczego podatku przemysłowego.

Ponieważ ten ostatni podatek, opierając się z konieczności na cechach zewnętrznych, obciąża poszczególnych płatników nie zawsze równomiernie,— danina, wyrażona w kilkadziesiąt razy powiększonym podatku podstawowym, mogłaby dla niektórych przedsiębiorstw okazać się ponad siły i nie odpowiadać ich istotnej zdolności płatniczej.

W szczególności nierównomierność obciążenia rzuca się w oczy przy drobnych przedsiębiorstwach handlowych, t. zw. straganach, które z racji pewnych oznak zewnętrznych zaliczono do kategorji III, a nawet II zasadniczego podatku przemysłowego. Na tę okoliczność zwróciły uwagę Ministerstwu Skarbu licznej delegacje interesowanych, poparte przez posłów sejmowych.

Ministerstwo Skarbu, opierając się na intencji ustawy, wyrażonej wart. 16 ustęp drugi ustawy z dnia 16 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1 z roku 1922 poz. 1), kierowanej zasadą słuszności, wyraża zapatrywanie, że komisje obywatelskie powinnyby w

*) Patrz str. 141.
**) Patrz str. 147.

uwzględnieniu powyższych przesłanek przyznawać wspomnianym wyżej płatnikom — oczywiście w granicach kontyngentu, ustalonego w myśl art. 38 L. 4 ustawy, ulgi, i to w następujących granicach:

a) daninę od straganów, obliczoną na zasadzie wielokrotności zasadniczego podatku przemysłowego II kategorji, należałoby obniżyć do kwoty, przypadającej na zasadzie wielokrotności zasadniczego podatku przemysłowego III kategorji,

b) daninę zaś od straganów, obliczoną na zasadzie wielokrotności zasadniczego podatku przemysłowego III kategorji, należałoby obniżyć do kwoty, przypadającej na zasadzie wielokrotności tegoż podatku IV kategorji.

O tym należy niezwłocznie zawiadomić zrzeszenia drobnych kupców (właścicieli straganów) i wyjaśnić im, że ulgi wyżej określone będą przyznawane przez właściwe komisje obywatelskie na prośby interesowanych płatników, wniesione do dnia 6 lutego 1922 r., a nawet na prośby zbiorowe do tegoż terminu, pod warunkiem jednak, aby w prośbach tych byli wskazani jedynie ci płatnicy, którzy ze względu na swój stan materjalny rzeczywiście ulg potrzebują i na nie w zupełności zasługują.

Warszawa, dnia 21 stycznia 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Markowski.*

Podsekretarz Stanu.

Danina — OKÓLNIK Nr. 6.

Do wszystkich Izb skarbowych.

Po myśli postanowień art. 26 ustawy z dnia 16 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1 poz. 1 z 1922 r.) o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej i § 45 rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z dnia 31 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1, poz. 4 z 1922 r.) otrzymują Zarządy gminne (Magistraty) w ciągu 8 dni po wpłaceniu przez nie ogólnej przekazanej im do ściągnięcia kwoty daniny i po przedstawieniu zamkniętych ksiąg poboru — tytułem zwrotu kosztów poboru daniny, określonej w art. 2 części I i IV, dwa procenty od wszystkich kwot daniny, wpłaconych z danej gminy (pośrednio czy bezpośrednio) do Kas skarbowych (Urzędy podatkowe).

Obliczenie 2% udziału nastąpi w stosunku do pełnych kwot daniny, których pobór został powierzony gminom, bez względu na to, czy wpłata daniny została dokonana za pośrednictwem organów gmin, czy też bezpośrednio przez płatników do Kas skarbowych (Urzędów podatkowych) lub innych kas upoważnionych.

Wobec tego kwoty 2% udziału będą szczególnie dla większych gmin oczywiście znaczne i będą przewyższały rzeczywiste koszty poboru daniny, zwłaszcza, że w razie przymusowego ściągania daniny pobiera Zarząd gminny (Magistrat) oprócz wspomnianej 2% prowizji tytułem opłat na pokrycie kosztów, spowodowanych postępowaniem egzekucyjnem, kwoty, określone ustawą z dnia 7 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 357), t. j.:

1) za zajęcie ruchomości: 5% od sumy zaległej, najmniej zaś 100 mk.,

2) rzeczywiście poniesione wydatki (koszty), połączone z przeniesieniem, zabezpieczeniem i przechowaniem ruchomości, oraz inne koszty, połączone z postępowaniem licytacyjnem, — które wpływają wyłącznie do kasy Zarządu gminnego (Magistratu).

W interesie gmin zarządza Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, co następuje: Izby skarbowe we Lwowie i Krakowie mają w porozumieniu z Tymczasowym Wydziałem Samorządowym, Izby skarbowe zaś na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej w porozumieniu z wojewodami, wezwać Zarządy gminne (Magistraty), aby z powyższego 2% udziału, tudzież ze ściągniętych kosztów egzekucyjnych, pokryły rzeczywiste wydatki, połączone z poborem i ściąganiem daniny (wydatki kancelaryjne, wydatki na podwody, użyte do przewiezienia ściągniętych kwot daniny do Kas skarbowych, względnie celnych i t. p.), oraz stosowne wynagrodzenia (gratyfikacje) funkcjonarjuszów gminnych i innych osób, zajętych przy poborze i ściąganiu daniny, resztą zaś wspomnianego 2% udziału zasiliły we własnym interesie budżet gminny, co zresztą było intencją ustawy, przyznającej tak znaczny 2% udział.

Sposób użycia wspomnianego 2% udziału winien w każdym wypadku podlegać kontroli nadzorczej władzy samorządowej.

Na obszarze, określonym w art. 6 ustawy, ulegają przepisy niniejszego okolnika odpowiedniej zmianie, z uwagi na postanowienia § 45, ustęp przedostatni rozp. wyk.

Warszawa, dnia 23 stycznia 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Markowski.*

Podsekretarz Stanu.

Danina — OKÓLNIK Nr. 7.

Do wszystkich Izb skarbowych.

Ministerstwo Skarbu co do postanowienia pierwszego zdania końcowego ustępu art. 49 ustawy z dnia 16 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1 z r. 1922, poz. 1), podaje następujące wyjaśnienie:

Komisje obywatelskie winny dokładnie rozpatrywać wnioski i prośby płatników o ulgi i przyznawać je jedynie tym płatnikom, którzy ze względu na swój stan materjalny rzeczywiście ulg potrzebują i na nie w zupełności zasługują.

O ile na podstawie materjałów zebranych przez władzę podatkową I instancji, komisja obywatelska nie może z całą dokładnością ustalić stosunków faktycznych, miarodajnych dla przyznania ulgi dla danego płatnika, lub materjały te uzna za nieścisłe, a odnośne stosunki nie są komisji skądinąd znane (np. na podstawie wiadomości, udzielonych przez samych członków komisji) — winna komisja przed powzięciem uchwały zasięgnąć opinji rzeczoznawców, których należy powołać z grona fachowców z tej kategorji daniny, do której należy petent. W sprawie więc przyznania ulg, np. dla płatników daniny, obliczonej na zasadzie wielokrotności podatkowej (art. 2 cz. I powołanej ustawy), winna komisja powoływać rzeczoznawców z kategorji płatników podatku gruntowego, podymnego, z nieruchomości miejskich (podatku domowo-czynszowego i klasowego) i podatku przemysłowego, stosownie do

tego, który z tych podatków służy za podstawę przy obliczaniu daniny, dalej np. w sprawie ulg dla osób wolnych zawodów (art. 2 cz. V powołanej ustawy) należy powoływać jako rzeczoznawców lekarzy, adwokatów, inżynierów i t. d., stosownie do tego, czy petent jest lekarzem, adwokatem, inżynierem i t. d.

Okólnik niniejszy należy podać do wiadomości władzom podatkowym I instancji.

Warszawa, dnia 25 stycznia 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Markowski.*

Podsekretarz Stanu.

Danina — OKÓLNIK Nr. 8.

Do wszystkich Izb skarbowych.

W sprawie ulg dla płatników daniny, wymienionych w art. 2 cz. I Ae, Bb, Cb ustawy o daninie (właścicieli nieruchomości miejskich) — Ministerstwo Skarbu udziela następujących wskazówek:

Wszystkie ulgi przyznawane są wyżej określonym płatnikom tylko na skutek próśb, wniesionych w terminie 30 dni, licząc od dnia następnego po ogłoszeniu rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 16 grudnia 1921 r., t. j. do 6 lutego 1922 r.

Ulgi te są następujące:

1) z art. 38 p. 5 ustawy — całkowite lub częściowe uwolnienie, na które przeznaczony jest w każdym okręgu wymiarowym kontyngent, wynoszący 10% ogólnej sumy daniny, przypadającej w danym okręgu wymiarowym od właścicieli nieruchomości miejskich—oczywiście po odliczeniu potrąceń, o których mowa w § 55 rozp. wyk. do ustawy o daninie; ulgi te przyznaje płatnikom Komisja obywatelska w tych wyjątkowych wypadkach, w których dopełnienie obowiązku opłacenia daniny zagrażałoby egzystencji ekonomicznej płatnika (art. 44 ustęp pierwszy ustawy);

2) z art. 45 ustawy — obowiązkowe odroczenie uiszczenia daniny najdłużej do lat 5-ciu lub do czasu wcześniejszej sprzedaży nieruchomości za opłatą 6% za zwłokę rocznie, o ile właścicielami nieruchomości są wdowy lub sieroty, a wysokość ich ogólnego dochodu (nietylko z nieruchomości) nie przekracza uposażenia służbowego urzędnika państwowego XI stopnia płacy w danej miejscowości w dniu wejścia w życie ustawy o daninie; ulgi powyższe są obowiązane przyznawać Komisje obywatelskie;

3) z art. 46 i 47 ustawy — odroczenie lub rozłożenie daniny na raty, na okres nie dłuższy, niż 12 miesięcy za opłatą odsetek za zwłokę w stosunku 1% miesięcznie, pod warunkami, określonemi w art. 44 ustęp pierwszy ustawy; ulgi te są udzielane przez Komisję obywatelską, wzgl. Dyrektora Izby skarbowej, zależnie od tego, czy kwota daniny nie przekracza 100.000 mk., czy też tę sumę przenosi.

Przy udzielaniu powyższych ulg, z wyjątkiem ulg w art. 45 ustawy należy stosować się do następujących wskazówek:

A. Wszystkich płatników określonej na wstępie kategorji daniny, którzy wnieśli prośby o ulgi, należy podzielić na następujące cztery grupy:

a) płatników, posiadających nieruchomość i nie osiągających dochodu z innych źródeł:

b) płatników, posiadających nieruchomość i osiągających nadto dochód z uposażenia służbowego (pracy najemnej, emerytur i t. p.), a więc urzędników i funkcjonarjuszów państwowych, robotników, pracowników prywatnych, z wyjątkiem tych, których dochód przewyższa przeciętne koszta utrzymania;

c) pozostałych płatników, z wyjątkiem wymienionych w punkcie d);

d) płatników, którzy nabyli nieruchomość pod tytułem odkupnym w latach 1915—1921 r.

B. Ulgi winny być przyznawane przedewszystkiem płatnikom, należącym do grup a) i b), i to tym, którzy posiadają nieruchomości nabyte przed rokiem 1915 lub odziedziczone nawet po tym roku.

Następnie przyznawać należy ulgi płatnikom, należącym do grupy c), a wreszcie w wyjątkowych tylko wypadkach płatnikom grupy d).

Powyższe wskazówki należy podać do wiadomości i zastosowania się Naczelnikom Urzędów skarbowych (Administracji podatków, Inspektorom skarbowym), jako przewodniczącym Komisji obywatelskich.

Warszawa, dnia 9 lutego 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Markowski.*

Podsekretarz Stanu.

Danina — OKÓLNIK Nr. 9.

Do Izb skarbowych w Warszawie, Lublinie, Łodzi, Kielcach i Białymstoku.

Doszło do tutejszej wiadomości, że w niektórych okręgach wymiarowych wszystkim płatnikom podatku gruntowego obliczają daninę według progresyjnych mnożników, motywując, że nakłada się ten mnożnik na całą wieś.

Takie obliczenie daniny jest mylne i sprzeczne z ustawą o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej, ponieważ mnożniki progresyjne ma się stosować nie do jednostek zbiorowych (wsi, osady i kolonji), lecz do poszczególnych płatników podatku gruntowego, płacących podatku wyżej 1.500 mk., względnie ponad 3.000 mk.

Należy się zatem ściśle do tego zastosować i ewentualnie mylne obliczenie daniny dla płatników podatku gruntowego sprostować.

O powyższem ma Izba skarbowa natychmiast zawiadomić Urzędy skarbowe.

Warszawa, dnia 10 lutego 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Towarnicki.*

Naczelnik Wydziału.

Danina — OKÓLNIK Nr. 10.

Do Pana Dyrektora Izby skarbowej.

Na zasadzie art. 9 ustawy o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej, daninę od lokatorów (art. 2 cz. IV ustawy), oblicza się w wysokości dwukrotnego zasadniczego komornego, płaconego za rok 1921,

a od mieszkań i lokalów, zajmowanych tytułem darmym w cudzych nieruchomościach, w wysokości dwukrotnej rocznej wartości użytkowej, odpowiadającej zasadniczemu komornemu za mieszkania i lokale najęte, znajdujące się w tych samych lub podobnych warunkach. Za zasadnicze komorne należy uważać „zasadnicze" komorne w rozumieniu ustawy o ochronie lokatorów, co do czego żadnych wątpliwości postanowienia art. 9 nie pozostawiają, tymbardziej, że ustęp trzeci tegoż artykułu głosi, że w tych miejscowościach, w których nie obowiązują zasady ustawy o ochronie lokatorów z d. 18. XII. 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4 z r. 1921, poz. 19), daninę od lokatorów oblicza się w wysokości 2.000 mk. od każdego pokoju, wzgl. pomieszczenia.

§ 29 rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1921 r. wyjaśnia postanowienia art. 9 ustawy w ten sposób, że zasadnicze komorne określa się po myśli art. 2 i 3 ustawy o ochronie lokatorów bez opłat dodatkowych, wymienionych w art. 5 wspomnianej ustawy, o ile zaś chodzi o mieszkania, wyszczególnione w art. 8 tej ustawy, t. j. (między innemi) o mieszkania w domach, które nie są objęte postanowieniami ustawy o ochronie lokatorów, to zasadnicze komorne za te mieszkania przyjmuje się w wysokości, odpowiadającej przeciętnemu zasadniczemu komornemu za podobne mieszkania w domach, podlegających postanowieniom art. 2 i 3 ustawy o ochronie lokatorów. Określenie wspomnianego przeciętnego zasadniczego komornego pozostawione jest komisjom.

Obliczenie daniny od lokatorów na podstawie rzeczywiście płaconego całkowitego komornego w roku 1921, czasami na zasadzie dobrowolnych umów bardzo wysokiego, byłoby z jednej strony pogwałceniem ustawy o daninie, z drugiej zaś strony stworzyłoby wielką nierównomierność w obciążeniu daniną, obciążając nią w dodatku nadmiernie tych płatników, którzy i tak z racji płaconego wysokiego komornego znajdują się w stosunkowo gorszych warunkach materjalnych, aniżeli inni tego rodzaju płatnicy. Oprócz tego podobne postępowanie zrobiłoby z daniny od lokatorów surogat podatku dochodowego i to opartego na całkowicie nieracjonalnej podstawie, jaką jest wysokość komornego.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu nie może przychylić się do odmiennego zapatrywania Pana Dyrektora.

Warszawa, dnia 16 lutego 1922 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Markowski.*
Podsekretarz Stanu.

Danina — OKÓLNIK Nr. 11.

Do wszystkich Izb skarbowych.

Wskutek nieporozumień, jakie wynikają w związku z interpretacją art. 3 p. 1 ustawy o poborze daniny państwowej co do spółdzielni aprowizacyjnych i ich związków, wnoszone są tu przez różne związki spożywcze prośby o zwolnienie od daniny po myśli wspomnianego artykułu, względnie o wyjaśnienie, co rozumieć należy przez spółdzielnię aprowizacyjną.

Wobec tego Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że za spółdzielnie aprowizacyjne, zwolnione od daniny po myśli powołanego artykułu, należy uważać te spółdzielnie, podlegające ustawie o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733), których podstawowem zadaniem statutowem jest dostarczanie członkom przedmiotów (towarów), potrzebnych w ich gospodarstwie do bezpośredniego zużycia, a nie do handlu lub do przeróbki celem odsprzedaży.

Warszawa, dnia 18 lutego 1922 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Markowski.*
Podsekretarz Stanu.

Danina — OKÓLNIK Nr. 12.

Do Izb skarbowych.

Daninę od gruntów (art. 2 cz. I.A.a) oblicza się na podstawie wielokrotności podatku gruntowego, a jednostką przy wymiarze tej kategorji daniny jest jednostka podatku gruntowego.

Wobec tego, jeżeli płatnik posiada grunta w kilku jednostkach podatkowych, należy mu z każdej z nich oddzielnie wymierzyć daninę, stosując, zależnie od wysokości podatku gruntowego z gruntów w każdej jednostce degresję, progresję, względnie mnożnik zasadniczy. Ma to zastosowanie zarówno przy indywidualnych płatnikach daniny od gruntów, jak również przy płatnikach posiadających grunta w kilku jednostkach zbiorowych.

Ponieważ z kół sejmowych zgłoszono do Ministerstwa Skarbu liczne zażalenia na niezgodne z powyższym obliczanie daniny od gruntów w szeregu powiatów, Ministerstwo Skarbu poleca w wypadkach zażaleń płatników, składających po myśli art. 15 ustęp trzeci, względnie odwołań z art. 16 ustawy niezwłocznie prostować wymiar daniny zgodnie ze wskazówkami niniejszego okólnika.

Warszawa, dnia 18 lutego 1922 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Markowski.*
Podsekretarz Stanu.

INSTRUKCJA

dla Zarządów gminnych (Magistratów) w sprawie poboru i ściągania nadzwyczajnej daniny państwowej.

Księgi poboru daniny.

Celem poboru daniny państwowej zostaną założone przez Urzędy Skarbowe podatków i opłat dla każdej gminy następujące księgi biercze:

Księga Ia płatników podatku gruntowego,

Księga Ib płatników podatku podymnego w miasteczkach (osadach),

Księga Ic płatników państwowego podatku od nieruchomości miejskich,

Księga Id płatników zasadniczego podatku przemysłowego.

Księgi powyższe prześlą Urzędy Skarbowe właściwym zarządom gminnym (Magistratom).

W księdze poboru Ia będą wpisani przez Urząd Skarbowy przedewszystkiem samodzielni płatnicy daniny, t. j. ci, którym podatek gruntowy wymierzono jako samodzielnym jednostkom podatkowym. Dla nich będzie obliczona i zamieszczona w tej księ-

dze przez Urząd Skarbowy kwota należnej daniny w rubryce 11.

Następnie wpisane będą do tej księgi poboru te jednostki podatkowe, którym podatek gruntowy wymierzono zbiorowo. Urząd Skarbowy ustali dla każdej pozycji zbiorowej (wsi, osady, kolonji i t. p.) w księdze poboru jedynie podstawy do obliczenia daniny: a) ilość morgów w każdej klasie, b) główny podatek gruntowy na rok 1920, c) ogólną ilość morgów, d) ogólny podatek gruntowy, wreszcie e) mnożniki (zasadniczy i progresyjne) dla danego powiatu.

Kwot daniny dla tej kategorji płatników Urząd Skarbowy nie obliczy.

W końcu zaś księgi poboru Ia wpisani będą dzierżawcy i użytkownicy, korzystający z gruntu pod tytułem darmym, dla których kwoty daniny będą obliczone i wpisane przez Urząd Skarbowy.

Po otrzymaniu księgi poboru Ia Urząd gminny obowiązany jest sporządzić dla wyżej wymienionych jednostek zbiorowych, dla których Urząd Skarbowy nie obliczył daniny, przy współudziale przedstawicieli właściwych zebrań gromadzkich, w nieprzekraczalnym terminie dni 14-tu, listy rozkładu daniny, pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego od każdego z nich podatku gruntowego głównego za r. 1920 na podstawie tabeli likwidacyjnej, względnie rejestru pomiarowego i listy rozkładu podatków, a w razie braku tych podstaw — na mocy uchwał przedstawicieli zebrań gromadzkich. Uchwały przedstawicieli zebrań gromadzkich winny być dokładnie zaprotokółowane.

Celem sporządzenia wspomnianych list rozkładu będzie dołączona przez Urząd Skarbowy do powyższej księgi Ia: 1) odpowiednia ilość druków na listy rozkładu, 2) tabela zniżek z art. 37 ustawy, 3) taryfa podatku gruntowego dla danego powiatu za rok 1920 według rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 639) i 4) mnożniki (zasadniczy i progresyjne) dla danego powiatu ze sposobem ich zastosowania.

Przy dokonywaniu rozkładu daniny Urząd gminny winien zastosować mnożniki, t. j. pomnożyć podstawowe kwoty podatku gruntowego przez mnożnik wskazany mu przez Urząd Skarbowy; następnie potrącić ulgi dla mniejszej własności rolnej, wyszczególnione w otrzymanej od Urzędu Skarbowego tabeli zniżek, oraz obliczyć zwyżki (progresję), o ile chodzi o wyższe stopy podatku gruntowego.

Listy rozkładu daniny Urząd gminny ma sporządzać na otrzymanych drukach w dwóch egzemplarzach.

Wspomniane listy rozkładu sporządza Zarząd gminny na każdą jednostkę zbiorową (wieś, kolonję, osadę i t. p.) oddzielnie. Winny one co do każdego gospodarza zawierać następujące dane:

1) imię i nazwisko posiadacza gruntu,

2) ilość morgów,

3) kwotę głównego podatku gruntowego za r. 1920,

4) kwoty daniny bez ulg,

5) kwotę, potrąconą na skutek przyznania ulgi,

6) ostateczną kwotę daniny, przypadającą do pobrania.

Jeden egzemplarz wspomnianych list wykłada Urząd gminny łącznie z otrzymaną od Urzędu Skarbowego księgę poboru w kancelarji gminnej na przeciąg dni 14 do publicznego przejrzenia przez płatników, względnie doręcza odpisy list rozkładu daniny sołtysom poszczególnych wsi, celem wyłożenia. Dzień wyłożenia ksiąg i list rozkładu podaje Zarząd gminny do wiadomości płatników daniny w gminie, jak również do wiadomości Urzędu Skarbowego, przesyłając mu równocześnie drugie egzemplarze list rozkładu daniny.

Podanie do wiadomości płatników dnia wyłożenia ksiąg poboru i list rozkładu odbywa się za pomocą otrzymanych od Urzędu Skarbowego ogłoszeń, które winny być rozlepione na kancelarji gminnej, na domach sołtysów, względnie na kancelarji parafialnej.

* * *

W księgach poboru Ib, Ic i Id będzie obliczona przez Urząd Skarbowy kwota daniny dla każdego płatnika oddzielnie. Te księgi winien Zarząd gminny (Magistrat) bezzwłocznie po ich otrzymaniu wyłożyć na przeciąg 14 dni do wolnego wglądu interesowanych płatników w miejscu powszechnie dostępnem (kancelarji gminnej, w Magistracie, Komisarjatach i t. p.) i za pomocą otrzymanych razem z księgami ogłoszeń podać do powszechnej wiadomości dzień, od którego księgi będą wyłożone do przejrzenia, dzień końcowy okresu wyłożenia i lokal, względnie lokale, w których księgi wyłożono.

Jako początek 14-dniowego okresu wyłożenia, należy podać następny dzień po ogłoszeniu.

W większych miastach, w których spodziewana jest znaczna ilość płatników daniny, obliczonej na zasadzie wielokrotności podatku od nieruchomości miejskich i podatku zasadniczego przemysłowego, wskutek czego pobór daniny przez jedną kasę miejską byłby utrudniony, winien Zarząd gminy miejskiej (Magistrat) w porozumieniu z właściwemi Urzędami Skarbowemi podzielić miasto na dzielnice i upoważnić do poboru daniny w każdej z nich odpowiednią kasę publiczną, względnie prywatną. W tym wypadku Urzędy Skarbowe sporządzą tyle ksiąg poboru Ic i Id, ile kas zostało upoważnionych do poboru daniny, i każdej kasie prześlą odpowiednią księgę poborów.

Upoważnienie kasy publicznej, względnie prywatnej, nastąpi przez pisemne zawiadomienie Zarządu gminy miejskiej, wystosowane do osób, sprawujących zarząd odnośnych kas.

W ogłoszeniach publicznych, w których ma być podany dzień wyłożenia ksiąg poboru do przejrzenia przez płatników, winien Zarząd gminny (Magistrat) jednocześnie zaznaczyć, do jakich kas mają się zgłaszać płatnicy, zamieszkali w odpowiednich dzielnicach, okręgach policyjnych lub ulicach. Wskazane jest również podanie godzin, wyznaczonych do przeglądu.

Zaleca się Magistratom, aby wykładały księgi poboru daniny w tych miejscach, w których będą się również mieściły i kasy upełnomocnione przez Zarząd gminny do pobierania daniny od płatników, wpisanych w wyłożonych księgach. W tym względzie winny Magistraty przed wyłożeniem ksiąg poboru daniny porozumieć się z Urzędami Skarbowemi i z temi instytucjami, które zamierzają upoważnić do pobierania daniny w swojem zastępstwie.

Wyłożona księga poboru (zeszyt) winna być zeszytą, a w czasie przeglądania jej przez płatników

winna nad nią czuwać osoba odpowiedzialna, wyznaczona przez Zarząd gminy (Magistrat) i dawać płatnikom potrzebne wyjaśnienia.

Dzień wyłożenia ksiąg poboru ma Zarząd gminy podać zaraz do wiadomości Urzędowi Skarbowemu, a nadto uwidocznić ten dzień oraz sposób ogłoszenia na zewnętrznej stronie każdej księgi poboru.

Pobór i księgowanie daniny.

Danina jest płatna w dwóch równych ratach, a to: pierwsza rata w ciągu czterech tygodni, licząc od ósmego dnia po wyłożeniu księgi poboru, względnie list rozkładu, a druga rata w ciągu sześciu tygodni po upływie terminu płatności pierwszej raty.

Wpłatę na daninę wolno Zarządowi gminnemu przyjmować tylko w walucie markowej polskiej. Jeżeli płatnik chce płacić daninę pożyczką państwową, albo obcemi walutami, należy go z tem odesłać do Kasy Skarbowej.

Każda wpłata musi być wpisaną do dziennika przychodu (sumarjusza). Dzienniki przychodu, które Urzędy gminne same przygotowują na zwykłym papierze, będą zawierały następujące dane: (patrz wzór Nr. 1):

1) Nr. porządkowy (kolejny), 2) pozycję i rodzaj księgi poboru, 3) imię i nazwisko płatnika, 4) kwotę wpłaconej daniny, 5) kwotę odsetek za zwłokę i 6) datę wpłaty.

Równocześnie należy wpisywać w księdze poboru dzień zapłacenia daniny (w rubryce 13 księgi), numer pozycji dziennika przychodu (w rubryce 14), tudzież wpłacone kwoty daniny (w rubryce 15).

W gminach wiejskich zakłada się tylko jeden dziennik przychodu dla wszystkich ksiąg poboru — natomiast Zarządy gmin miejskich, (które mają osobne księgi poboru dla wszystkich trzech rodzajów daniny: Ia, Ic i Id), mają prowadzić dzienniki przychodu odrębnie dla każdej z trzech ksiąg poboru.

Płatnikowi wydaje się pokwitowanie ze sznurowego kwitarjusza. Pozycje kwitarjusza muszą być kolejno numerowane. Zarządy gminne winny przygotować kwitarjusze według wzoru Nr. 2.

Prawa strona kwitarjusza jest przeznaczona na pokwitowania, które się odcina i wręcza płatnikowi, a lewa jako grzbiet zostaje w kwitajrszu celem kontroli.

Przy pobieraniu daniny powinny być w zasadzie czynne dwie osoby, jedna ma pieniądze pobierać i przeliczać, a druga przygotować kwit i zapisać wpłatę do dziennika przychodu (sumarjusza) oraz do księgi poboru. To ostatnia osoba powinna mieć do tej czynności odpowiednie przygotowanie: wiedzieć, gdzie jaką sumę zapisać, umieć obliczyć odsetki za zwłokę, a księgi oraz rachunki sporządzać dokładnie i prawidłowo.

Z końcem każdego dnia zlicza się sumy wpłacone, a uwidocznione w dzienniku przychodu (sumarjusza) oraz w grzbiecie kwitarjusza dla skontrolowania czy pobrane w tym dniu od płatników kwoty daniny, znajdujące się w kasie, są zgodne z wyprowadzoną sumą kwitarjusza za dany dzień.

Zebrane w ciągu dnia sumy wpłat daninowych przechować należy w odpowiednio zabezpieczonej szafie kasowej.

W tejże szafie przechowuje się także księgi poboru, dzienniki przychodu i kwitarjusze. Kasa ma być należycie zamknięta i strzeżona. W razie koniecznej potrzeby mogą organa poborowe zażądać bezpośrednio pomocy policji państwowej dla ochrony kasy, przedewszystkiem jednak ochrona kasy winna być powierzona straży miejscowej. Koszta strzeżenia kasy ponosi Zarząd gminny.

Zarządy gmin wpłacać mają zebrane kwoty do kasy skarbowej lub do kasy celnej, jeżeli takowa znajduje się bliżej — niezwłocznie, skoro suma ich przekroczy 500,000 mk., w przeciwnym razie co trzy dni. Kwoty te należy odwozić, odnosić, albo też nadać do kasy w najbliższym Urzędzie pocztowym za pomocą czeku Pocztowej Kasy Oszczędności. Koszta odwózki (odsyłki) ponosi Zarząd gminny.

O ile Urzędy Skarbowe ustanowią specjalnych kontrolerów, upoważnionych do podejmowania pieniędzy z kas gminnych, to zebrane kwoty daniny mogą być wpłacane na ich ręce za specjalnem tymczasowem pokwitowaniem, które jednak kontroler powinien wymienić na kwit odnośnej Kasy Skarbowej i przy najbliższej sposobności doręczyć Zarządowi gminy. Dowody złożenia pieniędzy w kasie skarbowej lub celnej, względnie w Urzędzie pocztowym, należy starannie przechowywać, aby je do końcowego rachunku dołączyć.

Równocześnie z odwiezieniem, względnie nadaniem lub podjęciem przez specjalnego kontrolera kwot daniny winien organ poborowy (Zarząd gminny) donieść Kasie Skarbowej osobnem pismem, jaką kwotę odsyła, względnie wpłaca z każdego rodzaju prowadzonych przez siebie ksiąg poboru (Ia, Ib, Ic i Id), t. j., jaka kwota przypada z odsyłanej sumy na daninę z gruntów, jaka z podymnego, od nieruchomości miejskich, a jaka z przedsiębiorstw przemysłowych.

Jeżeli Zarząd gminny (w większych miastach) upoważni Kasy publiczne lub prywatne do poboru daniny, to te Kasy mają składać zebraną daninę bezpośrednio w Kasie Skarbowej, w trybie wyżej wskazanym.

Jeżeli płatnik wniesie daninę bezpośrednio do Kasy Skarbowej, to Kasa zawiadamia o tem Zarząd gminny, który winien odkontować we właściwej księdze poboru, wpłaconą w Kasie Skarbowej sumę daniny i powołać datę i numer pozycji przychodowej odnośnej Kasy w rubryce „Uwaga“.

Organa pobierające daninę są obowiązane przyjmować każdą kwotę daniny przez płatnika składaną, jednak winny nakłaniać płatników, aby składali tylko pełne kwoty ratalne. Szczególnie w ten sposób postępować należy co do współwłaścicieli nieruchomości, obowiązanych wspólnie do zapłaty daniny. W każdym jednak razie należy przy płaceniu daniny przez jednego tylko współwłaściciela zanotować nazwisko płacącego (w uwadze księgi poboru), aby przy możliwem przymusowem ściąganiu daniny zwrócić się przedewszystkiem do tych, którzy żadnej kwoty na poczet daniny nie zapłacili.

Jeżeli płatnik płaci ratę daniny dopiero po upływie ustawowego terminu, winien Zarząd gminny obliczyć i pobrać oprócz płatnej raty daniny także przypadające od niej odsetki za zwłokę w wysokości 5% (t. j. 5 mk. od każdych stu marek) miesięcznie, licząc od dnia następnego po upływie ustawowego terminu płatności, przyczem każdy miesiąc rozpoczęty liczy się za cały.

W księdze poboru, dzienniku przychodu (sumarjuszu) oraz w kwitarjuszu należy zamieszczać za

płaconą kwotę daniny i odsetek za zwłokę w odpowiednich oddzielnych rubrykach.

Wniesione przez płatnika odwołanie przeciw obliczeniu daniny, nie wstrzymuje obowiązku jej zapłacenia.

Przymusowy pobór daniny.

Jeżeli danina nie zostanie dobrowolnie zapłacona w ustawowych terminach płatności, winien Zarząd gminny zaraz po upływie terminu, wpłaty przypadającej raty daniny, przystąpić bezzwłocznie do przymusowego ściągnięcia zaległej kwoty wraz z odsetkami za zwłokę i z kosztami egzekucyjnemi.

Przy przymusowem ściąganiu daniny, winien Zarząd gminny postępować według przepisów, obowiązujących państwowe władze przy ściąganiu podatków i opłat publicznych.

W szczególności Zarząd gminny dokona zajęcia i oszacowania ruchomości płatnika, oddania ich pod dozór, względnie przeniesienia do odpowiednich pomieszczeń, a po upływie terminów płatności daniny zarządzi sprzedaż zajętych ruchomości w drodze publicznej licytacji.

Przedmioty ulegające szybkiemu zepsuciu lub takie, których przechowanie pociąga za sobą koszty znaczne, niewspółmierne z wartością zajętych ruchomości, mogą być wcześniej sprzedane.

Należy przedewszystkiem zwracać egzekucję na zboże normalnie na sprzedaż przeznaczone, natomiast zwracać uwagę na nieuszczuplenie normalnego stanu inwentarza, środków produkcji, zboża na zasiewy, narzędzi rolniczych, niezbędnych sprzętów domowych i t. p.

Druki na wykazy zaległości i protokóły zajęcia (fantowania), tudzież na protokóły licytacyjne, otrzymają Zarządy gminne na każde żądanie od władzy podatkowej.

Jeżeli właściciel gruntu, oddanego w dzierżawę lub użytkowanie, nie wpłaci przypadającej od niego kwoty daniny, Zarząd gminny może zwrócić egzekucję na czynsz dzierżawny należny właścicielowi gruntu.

W razie jakichkolwiek wątpliwości pod tym względem Zarząd gminny winien odnieść się do Urzędu Skarbowego.

Zarząd gminny — w razie wyjątkowej konieczności — ma prawo bezpośrednio żądać pomocy policji państwowej przy przymusowem ściąganiu daniny środkami ustawowymi.

Gdyby w wypadkach zbiorowego czynnego oporu Zarząd gminny uznał, że do przymusowego ściągnięcia daniny potrzeba asystencji wojskowej, wówczas przedstawi Urzędowi Skarbowemu stan sprawy, opisze wyczerpująco powody, za wnioskiem przemawiające, i poda niezbędnie do asystencji potrzebną ilość żołnierzy.

Tytułem opłat na pokrycie kosztów, spowodowanych postępowaniem egzekucyjnem, może Zarząd gminny pobierać kwoty, określone ustawą z 7 czerwca 1921 r. Dz. U. Nr. 57, poz. 357, t. j.:

1) za zajęcie ruchomości: 5% od sumy zaległej, najmniej zaś 100 marek,

2) rzeczywiście poniesione wydatki (koszty), połączone z przeniesieniem, zabezpieczeniem i przechowaniem ruchomości, oraz inne koszty, połączone z postępowaniem licytacyjnem.

Powyższe opłaty egzekucyjne ściąga Zarząd gminny razem z zaległą kwotą daniny i odsetkami za zwłokę, lecz nie wpisuje kosztów ani w księdze poboru daniny, ani do dziennika przychodu (sumarjusza), ponieważ wpływają one wyłącznie i bezpośrednio na rzecz gminy.

Jeżeli Zarząd gminny stwierdzi, że nie będzie mógł pobrać ani ściągnąć niektórych kwot daniny z powodu nieobecności płatnika w gminie, nieistnienia przedmiotu podatkowego (dom spalony, sklep zwinięty i t. p.), niedokładnego określenia płatnika lub przedmiotu podatkowego i innych podobnych przyczyn, winien niezwłocznie zawiadomić o tem Urząd Skarbowy.

Ulgi.

Do obowiązków Zarządów gminnych należy zaprotokółowanie wniosków zebrań gromadzkich w przedmiocie ulg dla płatników daniny państwowej oraz określenie wysokości ulgi dla poszczególnych płatników przy udziale przedstawicieli zebrań gromadzkich.

1) Prawo do korzystania z urzędu, t. j. bez prośby płatnika z ulg i uwolnień od daniny, określonych w tabeli Nr. 6 (patrz ustawę o daninie) mają:

a) płatnicy podatku gruntowego, którzy posiadają mniej, niż 30 hektarów (53 morgów) gruntu, a którzy na skutek działań wojennych ponieśli straty większe od przeciętnych w powiecie, nieodbudowali się i nie doprowadzili swych gospodarstw przynajmniej w połowie do stanu przedwojennego, a na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów białostockiego, białowieskiego, bielskiego, grodzieńskiego, sokólskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego — płatnicy, odpowiadający wskazanym powyżej warunkom, bez względu na obszar posiadanego gruntu,

b) ci płatnicy podatku gruntowego, będący obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej, których grunty leżą odłogiem z powodu niemożności ich powrotu do kraju, lub których gospodarstwo znajduje się w tak ciężkiem położeniu, że zapłata daniny groziłaby im ruiną,

2) Prawo do korzystania z ulgi dla płatników podatku gruntowego dotkniętych nieszczęściami losowemi — 2% ogólnej sumy daniny w powiecie — również z urzędu mają:

a) pogorzelcy bez względu na obszar posiadanego gruntu, oraz właściciele gospodarstw rolnych poniżej 30 ha (53 morgów), znajdujących się w wyjątkowo niepomyślnem położeniu z powodu starości lub śmierci głównego gospodarza, długotrwałej choroby dorosłych członków rodziny, widocznej nędzy właściciela i t. p.,

b) wszyscy osadnicy w obrębie wschodnich województw bez względu na pomyślny czy niepomyślny stan ich gospodarstw.

Jeżeli w gminie znajdują się osoby, którymby służyło prawo do otrzymywania powyższych ulg, to rzeczą Zarządów gminnych, przy udziale przedstawicieli zebrań gromadzkich, będzie podać komisji obywatelskiej, urzędującej w siedzibie Urzędu Skarbowego, dwa wykazy tego rodzaju osób w gminie z podziałem na takie, które potrzebują całkowitego uwolnienia i na takie, którym należy przyznać częściowe zwolnienie. Jeden wykaz ma obejmować

płatników, którym przysługują ulgi, przewidziane w punkcie 1, a drugi — płatników, mających prawo do ulg, przewidzianych w punkcie 2 poprzedniego ustępu.

Wykazy te mają Zarządy gmin przedłożyć komisji obywatelskiej niezwłocznie po upływie terminu wyłożenia ksiąg poboru i list rozkładu daniny.

Komisja obywatelska rozpatrzy wnioski Zarządów gminnych i wyznaczy wysokość kwoty, jaką każdy Zarząd gminny ma rozdzielić pomiędzy potrzebujących. Rozdział winien być dokonany przez Zarząd gminny przy udziale przedstawicieli zebrań gromadzkich. Przy rozdziale winne są Zarządy gminne uwzględniać płatników najbardziej ulg potrzebujących oraz tych, od których ściągnięcie przypadającej na nich daniny byłoby wielce utrudnione i naraziłoby ich na ruinę gospodarczą. Dzieląc przeznaczoną kwotę pomiędzy poszczególnych płatników, Zarząd gminny winien sporządzić dla obu rodzajów ulg odrębne wykazy, które mają zawierać numer kolejny księgi poboru, imię i nazwisko płatnika, kwotę daniny na niego przypadającej, oraz kwotę przyznanej mu ulgi. Zarząd gminny uwidoczni czerwonym atramentem kwoty przyznanych ulg w księdze poboru daniny w rubryce 9, obliczając przy każdej odnośnej pozycji resztę daniny, przypadającą do zapłaty po odliczeniu przyznanej ulgi i prostuje kwotę daniny zamieszczoną w rubryce 11 przez przekreślenie pierwotnej sumy a napisanie nad nią nowej zmniejszonej. W kolumnie 7 należy oznaczyć przy właściwej pozycji rodzaj przyznanej ulgi.

Po uwidocznieniu ulg w księdze poboru, prześle Zarząd gminny Urzędowi Skarbowemu wykazy udzielonych ulg.

Oprócz ulg powyżej wskazanych rodzajów mogą być na prośby płatników przyznane przez komisję obywatelską ulgi dla osadników z parcelacji rządowej. W razie zawiadomienia Zarządu gminnego o przyznaniu tego rodzaju ulg, winien Zarząd gminny przyznaną ulgę uwidocznić w księdze poboru daniny I-a w sposób podobny, jak ulgi powyżej omówione.

Płatnikom podatku podymnego i od nieruchomości miejskich mogą udzielić ulg komisje obywatelskie, w siedzibie Urzędu Skarbowego urzędujące, w tych wyjątkowych wypadkach, w których dopełnienie obowiązku wpłacenia daniny, zagrażałoby ekonomicznej egzystencji płatników, na skutek wniesionych w przepisanym terminie próśb.

W razie przyznania takich ulg przez komisję obywatelską i zawiadomienia o nich Zarządu gminnego, winien ten ostatni uwidocznić czerwonym atramentem kwoty ulg w rubryce 9 księgi poboru Ib, względnie I-c i wykazać pozostającą do zapłacenia sumę daniny w kolumnie 11.

W podobnych, jak wyżej wypadkach może komisja obywatelska przyznać także ulgi płatnikom podatku przemysłowego (art. 38 p. 4 i art. 44) na ich prośby.

W razie przyznania takich ulg przez komisję obywatelską i zawiadomienia o nich Zarządu gminnego, winien ten ostatni uwidocznić czerwonym atramentem kwoty ulg w rubryce 9 księgi poboru Id i wykazać pozostającą do zapłacenia sumę daniny w rubryce 11.

Zmiany w pierwotnych kwotach daniny.

Obliczona kwota daniny, uwidoczniona w księdze poboru może uledz zmianie wskutek odwołań płatników, sprostowań, zwolnień przyznania ulg i t. p.

O zmianach w obliczonych pierwotnie kwotach zawiadamia Urząd Skarbowy Zarządy gminne, które uwidocznią te zmiany w księgach poboru.

Odroczenia i raty.

Wskutek próśb płatników, — o ile je wniesiono w ciągu 30 dni po ogłoszeniu rozporządzenia wykonawczego do ustawy — może komisja obywatelska albo Dyrektor Izby Skarbowej zezwolić na odroczenie zapłacenia daniny lub rozłożyć ją na raty, lecz na okres nie dłuższy, niż 12 miesięcy. W takich przypadkach otrzyma Zarząd gminny stosowne zawiadomienie i poczyni odpowiednie wzmianki w księdze poboru w rubryce 23 (uwaga).

Te kwoty, które nie będą zapłacone w terminach określonych orzeczeniem komisji obywatelskiej lub Dyrektora Izby Skarbowej, winny być przez Zarząd gminny przymusowo ściągnięte.

Od kwot wpłaconych w odroczonych terminach nie należy liczyć odsetek za zwłokę w kwocie 5%, lecz tylko 1% miesięcznie. Jeżeli jednak terminu odroczenia lub raty nie dotrzymano, to od przypadającej do zapłacenia w tym terminie kwoty, liczy się odsetki za zwłokę 5% miesięcznie.

Zamknięcie ksiąg poboru i końcowy obrachunek.

Po pobraniu wszystkich, wykazanych w księgach poboru kwot daniny, względnie po przymusowem ich ściągnięciu, wykona Zarząd gminny następujące czynności:

1) zliczy wszystkie rubryki każdej księgi poboru, a mianowicie: rurbykę 6-tą, jeżeli zawierała jakie zmiany, zaszłe po sporządzeniu księgi poboru, a w szczególności jeżeli nastąpiły dodatkowe wymiary, rubrykę 8-mą — jeżeli w pierwotnie wstawionych kwotach zaszły zmiany w ulgach, w szczególności z powodu sprostowania tych ulg z urzędu, rubrykę 9-tą, jeżeli obejmuje jakieś cyfry, rubrykę 10-tą podobnież, a wreszcie rubrykę 11-tą.

Zauważa się przytem, że zliczone sumy w księdze poboru Ia należy tylko wtedy uważać za ścisłe, jeżeli sumy z rubryki 8-ej, 9-ej i 10-ej razem dodane, a potem odjęte od sumy rubryki 6-ej, dadzą jako wynik sumę rubryki 11-ej.

Następnie należy zliczyć rubrykę 15, oraz rubrykę 20. Suma rubryk 15 i 20 powinna się zgodzić w zupełności z ogólną sumą dziennika przychodu, względnie kwitarjusza, — za cały czas poboru daniny. Jeżeli wszyscy płatnicy daniny całkowicie zapłacili daninę, to suma rubryki 15, powinna się równać sumie daniny, przypadającej do zapłacenia.

Jeżeli niektórzy płatnicy nie uiścili daniny w całości lub częściowo, to tych płatników należy zestawić w osobnym wykazie i zaznaczyć przy każdym płatniku należycie usprawiedliwiony powód, dla którego nie można było od niego daniny ściągnąć. Po zestawieniu wykazu należy go zesumować i wykazać ogólną sumę nieściągniętych kwot daniny.

Suma ta, dodana do sumy w rubryce 15, powinna się równać ogólnej kwocie daniny, przypadającej do zapłacenia.

Od sumy z rubryki 15 obliczy Zarząd gminny 2%-wy udział, który się Gminie należy tytułem zwrotu kosztów poboru i ściągania daniny. Udział ten wypłaci Kasa Skarbowa Zarządowi gminnemu za asygnacją Urzędu Skarbowego w ciągu 8 dni po wpłaceniu przez Zarząd gminny ogólnej przekazanej mu do ściągnięcia kwoty daniny i po przedstawieniu Urzędowi Skarbowemu zamkniętych ksiąg poboru. W tym celu winien Zarząd gminny przedłożyć Urzędowi Skarbowemu zamknięte w powyższy sposób księgi poboru daniny i dowody odwiezionych, względnie odesłanych do Kasy Skarbowej sum daniny, oraz wykaz pozycji nieściągniętych.

Jeżeli władza podatkowa wykonała w zastępstwie Zarządu gminnego i na koszt gminy czynności, które Zarząd gminny zaniedbał uskutecznić, wówczas z należącego się gminie wynagrodzenia potrąci poniesione koszty i wypłaci Zarządowi gminnemu tylko resztę wynagrodzenia.

Przepisy ogólne.

Na Zarządzie gminnym ciąży obowiązek dopilnowania, aby obliczona w księgach poboru danina została pobrana i ściągnięta jaknajszybciej. Już podczas biegu terminu płatności staraniem Zarządu gminnego będzie użyć wszelkich ustawowo dopuszczalnych środków i sposobów, aby nakłonić płatników do jaknajrychlejszego wpłacenia daniny, choćby z uwagi na możliwy natłok płatników w ostatnich dniach jej płatności i z uwagi na znaczne odsetki za zwłokę oraz koszty egzekucyjne w razie niezapłacenia daniny w przepisanych terminach.

W większych miastach można zwracać na to uwagę publiczności za pośrednictwem miejscowych pism lub specjalnych obwieszczeń.

Po upływie terminu płatności rzeczą będzie Zarządów gminnych z możliwą energją wdrażać i przeprowadzać kroki egzekucyjne, w którym to celu potrzeba będzie juz zawczasu przygotować i wyszkolić odpowiedni personel egzekucyjny i wydelegować poszczególnych członków i funkcjonarjuszy Zarządu gminnego (Magistratu) dla nadzoru, asystencji i kierowania akcją egzekucyjną.

Osoby, wchodzące w skład Zarządów gminnych wiejskich i miejskich oraz funkcjonarjusze gminni i sołtysi są odpowiedzialni za ścisłe i terminowe wykonanie obowiązków, nałożonych na nich na zasadzie ustawy o daninie i wydanych na jej podstawie zarządzeń, a więc i zarządzeń objętych niniejszą instrukcją (art. 27 ustawy).

Winni naruszenia tych obowiązków będą karani grzywną do 1,000,000 marek i aresztem do 3-ch miesięcy lub jedną z tych kar, przez władzę administracyjną (Starostwo), albo przez Sąd powiatowy na wniosek władzy skarbowej (art. 28 ustawy).

Niezależnie zaś od tych kar zarządzi władza podatkowa I instancji, aby obowiązki, które zaniedbał Zarząd gminny, były spełnione na koszt gminy przez inne osoby (art. 29 ustawy).

Dla czuwania nad tem, czy Zarządy gminne spełniają ściśle i terminowo obowiązki nałożone na nie ustawą i niniejszą instrukcją, wydeleguje każda władza podatkowa I instancji odpowiedniego urzędnika, względnie funkcjonarjusza, albo inną odpowiednią osobę i zaopatrzy ją w pisemne do tego upoważnienie. Delegat taki będzie Zarządowi gminnemu udzielał potrzebnych informacji i wyjaśnień, będzie czuwał nad prawidłowym postępem poboru i ściągania daniny, nad jej odwożeniem i księgowaniem, a w razie potrzeby skorzysta z upoważnień ustawy i spełni zaniedbane przez Zarząd gminny obowiązki na koszt gminny, przedstawiając władzy skarbowej wniosek na ukaranie winnych zaniedbania. Do rad i wskazówek delegata władzy podatkowej winien się Zarząd gminny stosować.

Wolno Zarządowi gminnemu w każdym razie zwracać się także bezpośrednio do władzy podatkowej.

Warszawa, dnia 14 stycznia 1922 r.

Za Ministra Skarbu.

(—) *Markowski.*

Podsekretarz Stanu.

Wzór № 1.

DZIENNIK PRZYCHODU (SUMARJUSZ).

№ kolejny	Pozycja i rodzaj księgi poboru	Imię i nazwisko płatnika	Kwota wpłaconej daniny	Kwota odsetek za zwłokę	Data wpłaty
1	2	3	4	5	6

N O T A

do pokwitowania №..........

Dziennika przychodu №..........
(sumarjusza)

Zarząd gminy ....

Powiatu ....

Przyjął od ....

Zamieszkałego w ....

Kategorja daniny państwowej	Suma daniny	Suma odsetek za zwłokę
	mk.	mk.
1. od gruntu		
2. od budynków (w miasteczkach i osadach) . . .		
3. od nieruchomości miejskich .		
4. od przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego .		
Razem . . .		

Słownie ....

....

.... dnia ....1922 r.

Podpis wójta, burmistrza i t. p.

Wzór № 2 (Kwitarjusz).

№..........

Zarząd gminy ....

powiatu ....

P O K W I T O W A N I E

na Mk. ....

Dn. .... 1922 r. przyjęto i w dzienniku przychodu pod poz. .... zapisano od .... zamieszkałego w .... tytułem daniny państwowej — od gruntu — od budynku w osadach (miasteczkach) — od nieruchomości miejskich — od przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego w kwocie.......... tytułem zaś odsetek za zwłokę w kwocie .... razem, jak wyżej .... słownie ....

....

....

Podpis wójta, burmistrza i t. p.

(pieczęć)

D A N I N A.

Ogłoszenie.

Zarząd gminy (Magistrat).......... podaje niniejszem do wiadomości, że księga poboru i listy rozkładu daniny państwowej, obliczonej na zasadzie wielokrotności podatku gruntowego (podymnego, od nieruchomości miejskich, zasadniczego podatku przemysłowego) będą wyłożone w kancelarji gminnej u sołtysa ...., w magistracie ....

....

ul. .... № .... do przejrzenia przez płatników w ciągu dni 14-stu, licząc od następnego dnia po ogłoszeniu t. j. od dnia .... 1922 roku do dnia.......... 1922 włącznie od godz. .... rano do.......... god. popołudniu.

Od rozkładu daniny, dokonanego przez zarządy gminne, wolno wnieść zażalenie w ciągu 8 dni, licząc od pierwszego dnia wyłożenia, do Urzędu Skarbowego podatków i opłat, a od obliczenia daniny, dokonanego przez Urząd Skarbowy, wolno wnieść odwołanie do Izby Skarbowej w ciągu dni 14 od dnia następnego po upływie okresu wyłożenia.

Termin wpłacenia pierwszej raty (połowy) daniny przypada w ciągu 4-ch tygodni, licząc od 8-go dnia wyłożenia ksiąg poboru i list rozkładu t. j. w czasie od dnia ....do dnia ....1922, a druga rata winna być wpłacona w ciągu 6-ciu tygodni po upływie terminu płatności pierwszej raty, to jest między dniem.......... i dniem .... 1922 r.

Prośby o odroczenia i rozłożenia daniny na większą ilość rat należy wnosić do powiatowej komisji obywatelskiej względnie do władzy podatkowej (Urzędu Skarbowego) do dnia 6 lutego 1922. Po tym terminie prośby nie będą przyjmowane.

.... dnia.......... 1922 r.

Pieczęć gminna. Podpis..........
(wójta, burmistrza, prezydenta)

Wzór № 1146. Biuro Druków Ministerstwa Skarbu.

Podatek spadkowy i od darowizn.

96.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 stycznia 1922 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w sprawie zmiany § 92 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1920 r., zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 524).

Na podstawie art. 43 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 300) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, co następuje:

§ 1. Ustęp drugi § 92 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1920 r., zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 524) otrzymuje brzmienie następujące:

„Notarjusz winien gotówkę, pochodzącą z powyższych źródeł, przelać do kasy skarbowej bezzwłocznie, skoro tylko ta gotówka dojdzie do 50.000 marek—a, o ile chodzi o notarjuszów, urzędującycn przy wydziałach hipotecznych sądów okręgowych w Warszawie i Lublinie oraz sądu pokoju w Łodzi, skoro suma gotówki dojdzie do 200.000 marek. Pieniądze, pochodzące z tych źródeł, będące w ręku notarjusza w ostatnim dniu miesiąca, winien on wnieść w pierwszym tygodniu miesiąca następnego, choćby wynosiły mniej, niż 50.000, względnie 200.000 marek: tej wpłaty nie należy łączyć z wniesieniem gotówki, zebranej już w miesiącu następnym".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Sobolewski.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 17.II. 1922 r., Nr. 10, poz. 74).

97.

OKÓLNIK L. 387.

w sprawie uregulowania stosunku notarjuszów do władz skarbowych w zakresie opłat stemplowych oraz opodatkowania spadków i darowizn.

(patrz niżej poz. 98).

Opłaty stemplowe.

98.

OKÓLNIK L. 387/22/S. IV.

w sprawie uregulowania stosunków notarjuszów do władz skarbowych w zakresie opłat stemplowych oraz opodatkowania spadków i darowizn.

Do wszystkich Izb Skarbowych, mających siedzibę na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej oraz do podwładnych im Urzędów Skarbowych P. i O. S.

Wedle art. 39 ustawy z 29/V 1920 r. o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. u. Nr. 49, poz. 299) notarjusz w razie uchybienia przepisom, zawartym w tym artykule, ulega grzywnie, przewidzianej w art. 22. Pozostawiając na uboczu kwestję, czy do nakładania tej grzywny powołane są wedle ustawy władze skarbowe, czy władze dyscyplinarne notarjuszów, oraz kwestję, czy przepis art. 22 powołanej ustawy może być stosowany także do notarjusza w razie niespełnienia obowiązków, nałożonych na notarjuszów w przepisach wykonawczych, dotyczących opodatkowania spadków i darowizn, zaznaczyć należy, że wzmiankowane wyżej prawo karania w zakresie opodatkowania spadków i darowizn, nie wyklucza stosowania przepisów ogólnych, normujących odpowiedzialność dyscyplinarną notarjusza w razie niedopełnienia jakiegokolwiek obowiązku służbowego. Notarjusz podlega zatem tej odpowiedzialności także wówczas, gdy nie dopełnił obowiązków służbowych, przewidzianych w przepisach o opodatkowaniu spadków i darowizn lub o opłatach stemplowych.

Ponieważ wreszcie w czasie niedługim ma być ułożony projekt ustawy, normującej wszechstronnie i jednolicie dla całego Państwa stosunek notarjuszów do władzy skarbowej w zakresie opłat stemplowych, oraz opodatkowania spadków i darowizn, a w projekcie tym według wszelkiego prawdopodobieństwa przewidziana będzie na przypadek niestosowania się notarjusza do obowiązujących przepisów jedynie odpowiedzialność dyscyplinarna, poleca się Izbom Skarbowym, aby nie korzystały ze służącego władzom skarbowym nakładania grzywien na notarjuszów, lecz aby w przypadkach, w których stwierdzą przewinienie notarjusza — bądź w zakresie opodatkowania spadków lub darowizn, bądź w dziedzinie opłat stemplowych — kierowały sprawę na drogę dyscyplinarną.

Izba Skarbowa ma mianowicie, stwierdziwszy takie przewinienie, bądź bezpośrednio, bądź na podstawie danych, dostarczonych przez Urząd Skarbowy, ułożyć odezwę do właściwego Prezesa Sądu Okręgowego, zawierającą dokładne przedstawienie stanu rzeczy oraz wniosek o pociągnięcie notarjusza do odpowiedzialności wraz z prośbą o zawiadomienie Izby Skarbowej o ostatecznem załatwieniu sprawy w instancji pierwszej, tudzież o ewentualnych orzeczeniach instancyj wyższych. Projekt odezwy ma Izba Skarbowa przedstawić Ministerstwu Skarbu, załączając wszystkie akta sprawy, a po zatwierdzeniu projektu przez Mini-

sterstwo wysłać odezwę do Prezesa Sądu Okręgowego.

Izba Skarbowa ma przesyłać Ministerstwu Skarbu wszelkie zawiadomienia Prezesów Sądów Okręgowych o załatwieniu wniosków wyżej określonych, załączając akta.

II. Izby Skarbowe mają w ciągu miesiąca od ogłoszenia niniejszego okólnika przesłać Ministerstwu Skarbu — o ile to jeszcze nie nastąpiło — akta tych wszystkich spraw, w których bądź Izba Skarbowa, bądź Urząd Skarbowy wymierzyły notarjuszowi grzywnę za nieprzestrzeganie przepisów o opłatach stemplowych lub o opodatkowaniu spadków i darowizn, a orzeczenie karne jeszcze się nie uprawomocniło.

III. W najbliższym czasie nastąpi też uregulowanie kwestyj rachunkowo - kasowych, pozostających w związku z funkcją notarjuszów, jako specjalnych poborców podatku od darowizn i opłat stemplowych. W tym zakresie będą przedmiotem rozważań także miesięczne wykazy, unormowane obecnie w § 93 R. W. Aż do ostatecznego ustalenia formularza nie należy kwestjonować owych wykazów, o ileby były składane na formularzu dawnym, podanym w numerze 78 Dziennika Ustaw z 1920 r. (str. 1439). Należy jednak i nadal żądać składania wykazu w dwu egzemplarzach.

IV. Jeśli funkcjonarjusz władzy skarbowej, przy rewizji stemplowej u notarjusza stwierdzi naruszenie przepisów o opłatach stemplowych lub o opodatkowaniu spadków i darowizn, ma zwrócić na to uwagę notarjusza. O ileby notarjusz wyraził i uzasadnił zapatrywanie odmienne, rewidujący poda te uwagi w swem sprawozdaniu.

Jeśli Urząd Skarbowy inną drogą dowie się o naruszeniu powyższych przepisów, zaszłem przy czynności urzędowej notarjusza, to ma przedewszystkiem o spostrzeżeniu swem zawiadomić notarjusza, zaznaczając, że w terminie dwutygodniowym może wnieść swe wyjaśnienia. Zawiadomienia takiego należy zaniechać, jeśli notarjusz już przy innej sposobności w przypadku istotnie takim samym podał do wiadomości władzy skarbowej, że nie zgadza się z zapatrywaniem rewidującego, względnie Urzędu Skarbowego.

Jeśli notarjusz bądź wobec rewidującego, bądź w odpowiedzi na pismo Urzędu Skarbowego, oświadczył, że nie podziela zapatrywania organów skarbowych, jak również jeśliby na pismo Urzędu Skarbowego wcale nie odpowiedział, ma Urząd Skarbowy przedstawić sprawę Izbie Skarbowej. O ileby Izba zdecydowała, że należy wymierzyć dodatkowo opłatę stemplową, to Urząd Skarbowy ma sporządzić nakaz płatniczy (obejmujący tylko samą opłatę bez kary) i nakaz ten doręczyć nie notarjuszowi, lecz tej stronie, która w danym przypadku była obowiązana do uiszczenia opłaty do rąk notarjusza.

Warszawa, dnia 18 lutego 1922 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *B. Markowski.*

99.

INSTRUKCJA

Ministerstwa Skarbu z dnia 21 lutego 1922 r. w przedmiocie wymiany i zniszczenia wycofanych z obiegu znaczków stemplowych.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 47/48, poz. 580 („Monitor Polski" Nr. 290 z dn. 21 grudnia 1921 r.) ogłoszone zostało obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dn. 15 grudnia 1921 r., w myśl którego osoby, posiadające znaczki stemplowe, wycofane z obiegu na zasadzie tego obwieszczenia, mogą je wymienić w kasach skarbowych na nowe znaczki stemplowe za zwrotem kosztów produkcji. Wobec tego zarządza się, co następuje:

§ 1.

Do wycofanych z obiegu należą te znaczki stemplowe, opiewające na korony (halerze) lub marki (fenigi), które określone są w obwieszczeniach Ministerstwa Skarbu z dn. 24 lutego 1919 r. (Dz. Urz. Min. Sk. z r. 1919 Nr. 5, poz. 65) i z dnia 15 marca 1919 r. (Dz. Urz. Min. Sk. z r. 1919 Nr. 6, poz. 81); nadto puszczone w obieg bez obwieszczenia znaczki stemplowe wartości 2 koron (tło jasno-bronzowe, kontur czarny), wartości 40 halerzy (jasno niebieskie) i 50 hal. (wiśniowe); wszystkie znaczki niezależnie od tego, czy mają brzegi ząbkowane czy nieząbkowane (komunikat Min. Sk. Dz. Urz. Min. Sk. z r. 1919 Nr. 8, poz. 115).

§ 2.

Znaczki stemplowe, określone w obwieszczeniu z dnia 16 marca 1920 r. (Dz. Urz. Min. Sk. z r. 1920 Nr. 13, poz. 169), a mianowicie bronzowe wartości 1, 3, 4, 5, 10, 20 i 50 marek i niebieskie wartości 10, 20, 40 i 50 fen., oraz znaczki wartości 100 mk., określone w obwieszczeniu z dn. 17 maja 1921 r. (Dz. Urz. Min. Sk. z r. 1921 Nr. 20, poz. 222) pozostają nadal w obiegu.

§ 3.

W każdym urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych (dyrekcji okręgu skarbowego, w urzędzie wymiaru należytości, inspektoracie skarbowym), oraz w każdej kasie skarbowej należy niezwłocznie umieścić w miejscu widocznem obwieszczenie, zgodne co do treści z ustępem 2 i 3 wskazanego na wstępie obwieszczenia, w którem mają być ponadto wymienione szczegółowo znaczki stemplowe, wycofane z obiegu (§ 1 instrukcji).

§ 4.

Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych obowiązane są przyjmować prośby o wymianę, zarówno pisemne jak ustne — te ostatnie w formie protokułu — i zapisywać je w ogólnym dzienniku urzędu.

§ 5.

Od każdego petenta należy żądać złożenia znaczków stemplowych równocześnie z prośbą o

wymianę. Urzędnik do tego wyznaczony przelicza znaczki w obecności petenta, a znaczki przesłane pocztą w obecności drugiego urzędnika. Rezultat obliczenia uwidocznia się na prośbie w formie adnotacji, w której należy wyszczególnić ilość sztuk znaczków stemplowych, ich kategorje i ogólną wartość. Adnotację podpisuje urzędnik, względnie obaj urzędnicy. Po obliczeniu znaczków stemplowych wydaje się petentowi pokwitowanie, zawierające określenie łącznej wartości znaczków, bez wyszczególnienia kategorji i ilości sztuk. W pokwitowaniach, wydawanych petentom przez urzędy skarbowe (§ 5), należy zaznaczyć, że orzeczenia o wymianie przyjętych przez nie znaczków stemplowych, należą do kas skarbowych (§ 7 instrukcji). Na znaczki, przesłane pocztą, nie wydaje się pokwitowania.

Pakiety, zawierające znaczki stemplowe, załącza się do odnośnych próśb. Każdy pakiet oznacza się nazwą i siedzibą urzędu oraz liczbą prośby, nadto uwidocznia się ogólną wartość zawartych w nim znaczków stemplowych, wyrażoną w adnotacji; wreszcie zaznacza się, czy było wydane pokwitowanie czy nie.

Prośby, złożone w terminie ustanowionym do wymiany, t. j. do dnia 1 marca b. r., wraz z pakietami, należycie zapieczętowanymi, należy przesłać do właściwej kasy skarbowej najpóźniej do dnia 10 marca r. b.

§ 6.

Kasy Skarbowe winny natychmiast po otrzymaniu niniejszej instrukcji stwierdzić protokularnie, na podstawie księgi przychodu i rozchodu znaczków stemplowych, ilość i wartość wycofanych z obiegu znaczków, znajdujących się w kasie wedle stanu z dn. 1 stycznia 1922 r., wyprowadzić je na rozchód w tejże księdze i protokuł ten wraz ze znaczkami stemplowemi przesłać do Izby Skarbowej.

Przy odbiorze przesłanych przez urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych podań ze znaczkami stemplowymi (§ 5 instr.) kasy skarbowe winny zachować ostrożności, przewidziane przy odbiorze przesyłek wartościowych.

§ 7.

O wymianie decydują kasy skarbowe we własnym zakresie działania. Przy załatwianiu próśb należy postępować z jaknajwiększą ostrożnością. W szczególności należy baczyć na to, czy znaczki stemplowe nie mają śladów skasowania lub naklejania, czy nie są przedarte lub mocno uszkodzone, czy nie brakuje znaczniejszych części znaczka i t. p. W tych wypadkach należy prośbę załatwić odmownie i zwrócić petentowi nienadające się do wymiany znaczki.

Gdyby zachodziło podejrzenie, że znaczki są podrabiane, należy je przesłać wraz z prośbą strony do dalszego zarządzenia Izbie skarbowej, która przed wydaniem decyzji ma zasięgnąć opinji Urzędu Państwowych Zakładów Graficznych.

§ 8.

W razie przychylnego załatwienia prośby, bądź w całości, bądź w części, kasa skarbowa zawiadamia o tem proszącego pisemnie, podając łączną wartość znaczków stemplowych, które mają być wymienione, a nie wartość poszczególnych sztuk. Wartość znaczków stemplowych, opiewających na korony lub halerze, podać należy w markach po przeliczeniu wartości koronowej w stosunku 100 koron = 70 marek. Ułamków marki nie wpisuje się.

W uwiadomieniu należy oznaczyć także termin dwutygodniowy — licząc od dnia następnego po doręczeniu uwiadomienia — w którym ma być wymiana dokonana, nadto zastrzedz, że w razie zgłoszenia się po upływie oznaczonego terminu wymiana nie będzie zrealizowana, a znaczki stemplowe, przedstawione do wymiany, nie będą stronie zwrócone.

§ 9.

Kasy skarbowe wydają nowe znaczki stemplowe po ściągnięciu od petenta pokwitowania (§ 5) oraz zawiadomienia (§ 8) za pokwitowaniem na tem uwiadomieniu lub na samej prośbie o wymianę. Przed wydaniem nowych znaczków należy stwierdzić, czy dotrzymano terminu, wyznaczonego stronie po myśli § 8. Znaczki nowe wydaje się w tej samej wartości, jaką podano w uwiadomieniu, po strąceniu 10 fen. od sztuki każdego nadającego się do wymiany znaczka, jako zwrot kosztów produkcji. Kategorje nowych znaczków stemplowych, t. j. ich wartość, oznacza kasa skarbowa, uwzględniając jednak przytem wedle możności życzenia interesantów. Wydawać można nietylko najnowsze znaczki stemplowe, lecz także ważne jeszcze znaczki poprzedniej emisji (§ 2 instrukcji).

§ 10.

Przy dokonaniu wymiany kasa skarbowa ma znaczki stemplowe zapisać na przychód do księgi przychodu i rozchodu znaczków stemplowych. Zapis ten może być uskuteczniony codziennie pod jedną pozycją w ogólnej wartości przyjętych do wymiany znaczków stemplowych po potrąceniu 10 fen. od sztuki jako zwrot kosztów produkcji. W tym celu należy sporządzić wykaz na podstawie podań petentów, uwzględnionych w danym dniu. Wykaz ten wraz z podaniami, oraz dołączonemi do nich znaczkami stemplowemi, jako dokumenty usprawiedliwiające, winien być przesłany do Izby skarbowej przy miesięcznym sprawozdaniu.

Znaczki stemplowe, wydane w drodze zamiany, zarachowuje się w wymienionej wyżej księdze na rozchód (§ 174 instr. dla kas skarbowych). Do udokumentowania odnośnej pozycji służy uwiadomienie, o zezwoleniu na wymianę, o którem mowa w § 8 tej instrukcji.

§ 11.

O ile w dniu 1 maja b. r. znajdować się będą w kasie skarbowej znaczki stemplowe, co do których nie dokonano wymiany z powodu niezgłoszenia się petenta, w oznaczonym terminie należy stwierdzić protokularnie ilość i wartość tych znaczków i protokuł odnośny wraz z podaniami i znaczkami stemplowemi przesłać również Izbie skarbowej.

§ 12.

Znaczki stemplowe, wycofane z obiegu, a przesłane przez kasy skarbowe Izbie skarbowej, należy zniszczyć najpóźniej do dnia 1 lipca b. r. O terminie zniszczenia znaczków stemplowych Izby

skarbowe zawiadamiają właściwe Okręgowe Izby Kontroli.

Celem przeliczenia i zniszczenia tych znaczków ustanowią Izby skarbowe komisję składającą się z jednego urzędnika Wydziału V-go i z dwóch urzędników Wydziału Rachunkowo - Kasowego Izby Skarbowej.

Znaczki stemplowe należy zniszczyć przez spalenie, przyczem należy sporządzić protokuł o dokonanem zniszczeniu i protokuł ten przesłać Ministerstwu Skarbu z odpowiedniem sprawozdaniem.

Aż do czasu zniszczenia tych znaczków stemplowych Izby skarbowe obowiązane są przechowywać je jaknajstaranniej.

Minister Skarbu:
w z. (—) *Markowski.*

Przepisy celne.

100.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że akcja werbowania kandydatów na niższych funkcjonarjuszów straży celnej powierzona została wyłącznie podległym Ministerstwu Władzom Skarbowym.

Władze te ogłoszą we właściwym czasie warunki przyjęcia kandydatów oraz wskażą czas i miejsce składania podań.

Podania skierowane bezpośrednio do Ministerstwa Skarbu będą zwrócone bez rozpatrzenia.

Obecnie akcja werbunkowania prowadzoną będzie przedewszystkiem na obszarze województw południowych ze względu na zamierzone obsadzanie strażą celną granicy południowej; na województwa środkowe i wschodnie rozszerzoną zostanie akcja werbunkowa z chwilą przystąpienia do obsady granic wschodnich i północno-wschodnich.

(Monitor Polski Nr. 37 — 1922 r.).

Sprawy budżetowe.

101.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Biuro prezydjalne Ministerstwa Skarbu podaje niniejszem do wiadomości, że utworzona na zasadzie art. 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o środkach naprawy państwowej gospodarki skarbowej (Dz. Ust. R. P. Nr. 103, poz. 741) Rada finansowa uchwaliła na posiedzeniu w dniu 28 stycznia 1922 r. zamieszczony niżej regulamin Rady finansowej:

REGULAMIN RADY FINANSOWEJ.

1.

Przy Ministrze Skarbu tworzy się Rada finansowa, jako organ doradczy, który składa się z 15 członków, zamianowanych przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Skarbu.

2.

Zadaniem Rady finansowej jest wydawanie opinji w sprawach wszystkich ważniejszych ustaw i zagadnień finansowych, projektowanych przez Ministra Skarbu.

Członkom Rady finansowej przysługuje również prawo inicjatywy przez stawianie wniosków. Wnioski te mają być przedkładane Ministrowi Skarbu na piśmie.

3.

Członkowie Rady finansowej mianowani są na przeciąg dwóch lat.

W razie ustąpienia członka Rady finansowej przed upływem 2 lat, powołuje się członka na miejsce opróżnione na pozostałą część okresu urzędowania.

4.

Rada finansowa wydaje swą opinję większością głosów przy obecności conajmniej ośmiu członków. Przewodniczący i jego zastępca nie biorą udziału w głosowaniu.

5.

Radę finansową zwołuje Minister Skarbu w miarę potrzeby, jednakże nie rzadziej, niż raz na miesiąc lub też na żądanie, wniesione do Ministra Skarbu przynajmniej przez jedną trzecią część członków Rady finansowej.

6.

Radzie finansowej przewodniczy Minister Skarbu lub mianowany przez niego zastępca.

7.

Rada finansowa ma prawo ustanawiania z pośród swego grona komisji. Każda komisja wybiera swego przewodniczącego, który zwołuje posiedzenia w miarę potrzeby.

8.

Minister Skarbu powołuje na wniosek poszczególnych komisji 6 zastępców członków Rady, po dwóch dla każdej komisji. Zastępcy uczestniczą w posiedzeniach Rady z prawem przyjmowania udziału w głosowaniu jedynie wrazie nieobecności członków danej komisji.

9.

Przewodniczący, względnie jego zastępca, tudzież Rada finansowa i jej komisje mają prawo powoływania ekspertów (rzeczoznawców) do udziału w obradach. W głosowaniu eksperci (rzeczoznawcy) nie biorą udziału.

10.

Czynności biurowe Rady finansowej załatwia Ministerstwo Skarbu.

Protokóły sprawdza przewodniczący, oraz dwóch członków, w tym celu wybranych.

11.

Czynności członków Rady finansowej są honorowe. Członkom, mieszkającym stale poza siedzibą Rady finansowej, należą się djety i zwrot kosztów podróży wedle skali urzędników IV stopnia służbowego.

(Monitor Polski Nr. 44 — 1922 r.).

Przepisy rachunkowe i kasowe.

102.

DOCHODY MINISTERSTWA SKARBU
w b. zaborze rosyjskim i w b. zaborze austrjackim.
(Tymczasowe zestawienie kasowe).

OZNACZENIE WPŁYWU (według paragrafów i pozycji preliminarza budżetowego na rok 1921)	w I kwartale 1921 r.		w II kwartale 1921 r.		w III kwartale 1921 r.		w październiku 1921 r.		w listopadzie 1921 r.	
	Marki	f.	Marki	f.	Marki	f.	Marki	f.	Marki	f.
DANINY PUBLICZNE	**4.191.350.473**	**49**	**8.166.677.511**	**71**	**15.356.505.344**	**44**	**8.727.071.684**	**19**	**10.499.695.831**	**18**
§ 1. **Podatki bezpośrednie**	661.886.246	98	1.394.376.601	19	2.900.965.605	02	1.527.204.175	96	2.260.387.706	97
poz. 1. Podatek gruntowy	110.000.950	41	129.341.982	65	942.764.815	15	615.316.274	37	536.588.399	64
„ 2. Podymne	16.574.187	47	20.820.631	96	217.924.081	13	139.197.388	92	93.184.828	01
„ 3. Podatek domowo-klasowy	4.780.520	89	6.205.461	65	18.645.005	64	19.540.435	37	28.228.628	72
„ 4. „ domowo-czynszowy	4.041.440	85	3.944.055	10	3.857.169	90	910.311	16	692.650	17
„ 5. 5% podatek dochodowy od domów	287.801	03	261.570	68	344.947	65	46.183	49	255.023	83
„ 6. Podatek mieszkaniowy	565.770	96	631.252	85	93.198	09	48.025	55	15.160	75
„ 7. „ od nieruchomości miejskich	3.628.491	82	3.085.032	41	2.915.438	20	726.775	02	721.968	31
„ 8. „ przemysłowy	263.983.355	45	665.691.603	38	577.821.807	49	58.345.837	76	92:419.473	58
„ 9. „ zarobkowy	18.944.233	01	32.078.377	22	71.935.857	60	27.234.041	55	39.494.925	04
„ 10. „ dochodowy	43.526.066	02	168.850.900	49	325.044.253	25	326.909.181	13	974.435.546	99
„ 11. „ majątkowy	17.834.014	96	23.376.721	90	59.038.636	66	8.200.743	68	7.690.410	85
„ 12. „ hipoteczny i dochodowy od kapitałów pieniężn. i rent	15.019.867	48	22.673.170	75	55.323.561	58	6.221.269	12	36.143.307	80
„ 13. Jednorazowa danina	17.380.273	05	20.152.868	88	22.843.956	27	9.097.371	31	13.167.291	35
„ 14. Podatek od zysków wojennych	144.570.825	83	288.101.397	09	535.392.059	47	233.989.369	61	310.359.611	59
„ 15. „ „ kotłów parowych	30.523	04	4.615	59	16.508	96	1.404	47	1.074	09
„ 16. „ „ skrzynek depozytowych	717.924	71	107.750	07	444.219	07	—	—	—	—
„ 17. Odsetki zwłoki, należytości egzekucyjne i grzywny	—	—	9.048.208	51	66.560.088	91	81.419.563	45	126.989.406	25
§ 1b. **Nadzwyczajna danina państwowa**	—	—	—	—	—	—	—	—	10.173.877	—
§ 2. **Podatki pośrednie** (spożywcze)	616.786.118	34	1.945.193.727	53	3.438.820.032	41	1.107.832.006	77	1.791.141.851	10
poz. 1. Podatek od wódki	271.453.048	05	471.294.672	90	555.310.921	63	256.721.242	01	290.441.740	21
„ 2. „ „ win musujących	14.145	60	10.651	76	17.343	20	640	64	560	—
„ 3. „ „ wina	43.700	32	31.267	91	47.271	02	9.680	43	9.352	02
„ 4. „ „ piwa	1.058.567	—	6.879.507	05	124.460.940	83	25.351.693	89	55.961.745	29
„ 5. „ „ miodu	13.097	47	1.108	45	1.307	50	329	91	490	48
„ 6. „ „ drożdży	917.595	56	3.413.318	51	15.792.210	98	6.769.386	28	6.022.333	60
„ 7. „ „ mięsa	204.242	80	211.552	89	186.304	37	83.816	44	84.952	13
„ 8. „ „ nafty	2.334	10	8.952	16	344	40	—	—	87.936	97
„ 9. „ „ olejów mineralnych	89.972.578	16	77.754.953	10	309.832.472	71	152.864.728	89	135.050.761	69
„ 10. „ „ zapałek	3.528.950	12	2.926.212	17	130.894.124	48	42.078.593	61	40:670.408	06
„ 11. „ „ gilz	6.231.539	97	6.575.423	04	9.428.367	97	1.941.078	11	12.781	51
„ 12. „ konsumcyjny-linjowy	1.789.954	39	1.437.707	39	69.895	52	34.947	76	34.947	76
„ 13. „ od węgla	241.556.364	80	1.374.648.400	20	2.292.778.527	80	621.975.868	80	1.262.763.841	38
§ 3. **Cło**	417.671.518	37	636.290.520	97	2.535.212.775	51	1.818.481.479	33	1.732.552.929	17
poz. 1. Cło przywozowe	400.375.253	09	624.769.206	68	2.358.151.171	09	1.772.654.571	80	1.674.705.045	48
„ 2. Cło wywozowe	15.530.781	70	8.932	—	604	—	—	—	—	—
„ 3. Wpływy uboczne i poręczenia	1.765.483	58	11.512.382	29	177.051.000	42	45.826.907	53	57.847.883	69
§ 4. **Monopole**	1.850.864.327	77	3.146.895.111	57	4.844.361.549	91	2.835.663.526	63	3.786.945.113	07

poz. 1. Spirytusowy	755.605.726	04	1.178.889.702	80	1.861.111.307	64	1.396.757.459	62	750.521.688	13
„ 2. Tytoniowy	334.833.057	94	957.971.101	60	1.237.307.986	01	485.685.943	88	987.817.864	66
„ 3. Soli	165.433.043	56	251.083.686	48	590.639.144	05	284.094.776	52	289.617.230	29
„ 4. Cukrowy	480.225.846	12	677.413.087	15	1.036 616.969	96	663.699.625	22	1.730.667.171	69
„ 5. Sacharyny	91.980.569	18	81.537.533	54	108.686.142	25	5.425.721	39	28.321.158	30
„ 6. Loterja	22.784.384	93	—	—	10.000.000	—	—	—	—	—
§ 5. Opłaty stemplowe (należytości) **i podatki od obrotu**	630.679.691	09	1.009.912.842	98	2.024.922.896	71	923 642.563	83	909.437.784	28
poz. 1. Podatek spadkowy	—	—	—	—	73.616.674	83	55.999.917	13	63.402.251	18
„ 2. „ od darowizn	—	—	—	—	40.392.653	36	24.820.474	24	35.978.391	84
„ 3. Opłaty stemplowe od ubezpieczeń	—	—	—	—	17.874.748	97	14.217.586	57	4.267.700	06
„ 4. „ „ „ weksli	—	—	—	—	64.546.058	63	32.730.314	29	48.132.367	94
„ 5. „ (należytości) od emisji obligacji	—	—	—	—	111.963 980	09	21.208.293	92	12.964.794	04
„ 6. Opłaty stemplowe od sprzedaży przedmiotów zbytku	—	—	—	—	48.500.111	75	38 088.135	24	35.933.066	01
„ 7. Podatek giełdowy	—	—	—	—	3.957.562	14	1 554.680	15	9.024.482	35
„ 8. Podatki (opłaty) przewozowe	—	—	—	—	44.553.872	40	19 450.748	—	23.352.648	06
„ 9. Opłaty stemplowe od kart do gry	—	—	—	—	1.914.240	—	124.984	—	1.018.440	—
„ 10. Należytości od kuponów procentowych i dywidendowych	—	—	—	—	3 589 535	80	1.328.487	46	388.457	—
„ 11. „ płacone przez Stowarzyszenia Spółdzielcze	—	—	—	—	8.725 767	69	2.116.666	45	1.224.174	78
„ 12. „ 4% od wkładów lokacyjnych	—	—	—	—	5.797.361	25	7.846 026	40	3.175.683	09
„ 13. „ od promes	—	—	—	—	578.391	90	209 553	—	110.383	—
„ 14. Taksy przemysłowe i należ. bezpośrednie od zaprotokuł. firm	—	—	—	—	2.486.761	21	124 022	69	354.429	59
„ 15. Należyt. od wpisów hipoteczn. i odpisów dokument. tabularn.	—	—	—	—	5.507.048	93	2.758.392	37	4.560.670	35
„ 16. Należytosci sądowe	—	—	—	—	14 255.420	66	31.253 635	20	28.453 867	21
„ 17. „ ekwiwalentowe	—	—	—	—	509.130	31	247.407	66	163.485	70
„ 18. Opłaty stemplowe wyżej nie wymienione	—	—	—	—	1.563.243.729	29	661.720.115	75	612.121.886	50
„ 19. Grzywny i odsetki za zwłokę i za odroczenia	—	—	—	—	12.909.847	50	7.833.073	31	24 810.605	58
§ 5-a. Opłaty od koncesji na domy bankowe i kantory wymiany	—	—	67.611	60	7.504 286	45	1.992	80	6.735	—
§ 6. Taksy skarbowe	48.806	—	233.159	37	96.733	90	54.569	82	50.834	59
§ 7. Państwowy Urząd Naftowy	—	—	—	—	102.122.964	53	514.191 369	05	—	—
Odsetki za zwłokę, należytości egzekucyjne i grzywny	13.453.764	94	33.707.936	50	—	—	—	—	—	—

UWAGI: a) Zestawieniem tem nie są objęte dochody z województw: Wołyńskiego, Poleskiego i Nowogródzkiego, ani Księstwa Cieszyńskiego

b) Dochody z przedsiębiorstw monopolowych znalazły w tem zestawieniu swój wyraz tylko w takich kwotach, jakie od tych przedsiębiorstw do kas skarbowych wpłynęły. W szczególności odnosi się to także do Państwowego Urzędu Węglowego, który uskuteczniał wpłaty z tytułu podatku od węgla w Centralnej Kasie Państwowej.—W sumach, wykazanych z tego podatku (§ 2 poz. 13) mieści się, objęty ceną sprzedażną węgla, zwrot dopłat na aprowizację górników, płaconych przez rząd kopalniom. Dopłaty te wynosiły w I kwartale 166.569.045 mk. 80 fen., w II kwartale — 894.156.660 mk., w III kwartale — 1.472.871.467 mk., w październiku — 379.313.520 mk., a w listopadzie 1921 r. — 591.607.860 mk. Dyrekcja Monopolu Tytoniowego wykazała za I-sze półrocze 1921 r. zysk w sumie 2.371.361.085 mk., z tego zysku oraz z dochodu osiągniętego w II półroczu 1921 r. przelano do kas skarbowych w I-em półroczu 1.292.668.066 mk. 92 fen., w III im kwartale 800.000.000 mk., w październiku 300.000.000 mk. i w listopadzie 1921 r. 800.000 000 mk.

c) Cyfry § 1-b wykazują sumy wpłacone dobrowolnie w listopadzie 1921 r. na poczet nadzwyczajnej daniny państwowej przed wejściem w życie odnośnej ustawy.

d) Cyfry § 2 poz. 1 obejmują wyrównawczy podatek od sprowadzanych z b. dzielnicy pruskiej wódek, a nadto w Małopolsce podatek spożywczy od spirytusu, zaś w b. Królestwie Kongresowem opłaty komisowe i banderolowe. Cyfry § 4 poz. 1 obejmowały do października 1921 r. włącznie zysk Państwa w cenie sprzedażnej spirytusu, tak w b. Królestwie Polskiem jak i w Małopolsce.

e) Z dniem 1 października 1921 r. uchylono monopol cukrowy, a z dniem1 listopada 1921 r. monopol spirytusowy i zaprowadzono równocześnie podatek od cukru i od spirytytusu. Wskutek tego, wykazane w § 4 pod poz. 1 i 4 sumy dochodu z monopolu spirytusowego za listopad i sumy dochodu z monopolu cukrowego za październik i listopad obejmują akcyzę od spirytusu względnie cukru tudzież zysk Państwa w cenie sprzedażnej pozostałych zapasów monopolowych spirytusu i cukru.

f) Podatku od nafty, pobieranego do 31-go lipca 1920 r. w b. Królestwie Kongresowem, obecnie nie pobiera się i kwoty, wykazane z tego źródła dochodu, stanowią zaległość z 1920 r.

g) Opłat stemplowych za I i II kwartał 1921 r. nie uwidoczniono według pozycji, gdyż z Małopolski nie otrzymano odnośnych szczegółowych sum za te okresy

h) Sumy z odsetek za zwłokę etc., wykazane na końcu zestawienia za I i II kwartał 1921 r., obejmują wpływy z § 1 i 5.

Warszawa, dnia 14 lutego 1922 r.

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego
(—) Czauderna.

Naczelnik Centralnej Księgowości
(—) Musiałkowski.

Sprawy walutowe.

103.

USTAWA

z dnia 17 stycznia 1922 roku.

w przedmiocie poboru należytości ekwiwalentowej na obszarze b. dzielnicy austrjackiej za rok 1922.

Art. 1. Tytułem należytości ekwiwalentowej w myśl poz. tar. 106 B e) austr. ustawy z 13 grudnia 1862 (Austr. Dz. Ust. P. Nr. 89) oraz przepisów dodatkowych, mają uiszczać za r. 1922:

a) osoby, co do których obowiązek płacenia tej należytości powstał przed 1 stycznia 1919 r.,— kwotę, przypadającą na rok jeden według wymiaru, dokonanego na VII dziesięciolecie, a to od majątku nieruchomego w pięciokrotnej, a od majątku ruchomego w pojedyńczej wysokości;

b) osoby, co do których obowiązek opłacania wspomnianej należytości powstał po dniu 31 grudnia 1918 r., a przed dniem 1 stycznia 1921 r., — kwotę, przypadającą na rok jeden według wymiaru, dokonanego na VII dziesięciolecie, a to od majątku nieruchomego w trzykrotnej, a od majątku ruchomego w pojedyńczej wysokości;

c) osoby, co do których obowiązek opłacania tej należytości powstał dopiero w r. 1921, — tak od majątku nieruchomego, jak ruchomego całoroczną kwotę, przypadającą za r. 1921.

Art. 2. O ile obowiązek opłacania należytości ekwiwalentowej powstanie dopiero w r. 1922, wymiar nastąpi według dotychczasowych przepisów ustawowych; wezwanie płatnicze powinno jednak obejmować tylko kwotę, przypadającą na czas do końca 1922 r.

Art. 3. Majątki, będące własnością gmin politycznych i powiatów, zwalnia się od należytości ekwiwalentowej, przypadającej za rok 1922.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek:

(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *A. Ponikowski.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 17.II. 1922 r., Nr. 10, poz. 66).

104.

USTAWA

z dnia 24 stycznia 1922 roku

o upoważnieniu Ministra Skarbu do udzielenia w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych państwowej gwarancji finansowej do sumy Ł. 2.000.000 dla zobowiązań, zaciągniętych przez organizacje rolniczo-handlowe na zakup za granicą środków produkcji rolnej.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do udzielenia w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych państwowej gwarancji finansowej do wysokości Ł. 2.000.000 dla zobowiązań, jakie będą zaciągnięte przez organizacje rolniczo-handlowe względem firm zagranicznych, w celu sprowadzenia do Polski artykułów, służących do podniesienia produkcji rolnej, a mianowicie: nawozów sztucznych i surowców do ich wyrobu, maszyn rolniczych, nasion, paszy treściwej oraz inwentarza roboczego i zarodowego.

Art. 2. Gwarancja powyższa obejmować może tylko te zobowiązania organizacji rolniczo-handlowych, które zaciągnięte będą przed 1 lutego 1923 roku, a nie będą pokryte do dnia 15 marca 1923 r.

Art. 3. Minister Skarbu po porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych dokona podziału ogólnej sumy gwarancji Ł. 2.000.000 między poszczególne organizacje rolniczo - handlowe.

Art. 4. Powyższej gwarancji Minister Skarbu może udzielić po uzyskaniu dostatecznego zabezpieczenia na rzecz Skarbu.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Marszałek:

(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *Antoni Ponikowski.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) *J. Raczyński.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 17.II. 1922 r., Nr. 10, poz. 67).

105.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 stycznia 1922 roku

w sprawie uchylenia art. VI przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 11 marca 1919 r. w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austrjacko - węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 11 marca 1919 r., w przedimocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austrjacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej (Dz. P. P. P. Nr. 24, poz. 237) zarządza się co następuje:

§ 1. Repatrjanci, powracający do kraju na podstawie układu o repatrjacji z dnia 24 lutego 1921 r., i na mocy art. IX traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą z dnia 18 marca 1921 r., mogą przywieźć ze sobą dowolną kwotę waluty rosyjskiej.

§ 2. Rozporządzenie z dnia 10 kwietnia 1920 r. w sprawie zmiany art. VI przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 11 marca 1919 r., w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austrjacko - węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 202) oraz art. VI przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 11 marca 1919 r. (Monitor Polski r. 1919, Nr. 65) uchyla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 17.II. 1922 r., Nr. 10, poz. 75).

Prawo ubezpieczeniowe.

106.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Biuro prasowe Ministerstwa Skarbu podaje do wiadomości: Przy Urzędzie Nadzoru nad zakładami ubezpieczeń została powołana Państwowa Rada Ubezpieczeniowa, jako organ opinjodawczy dla spraw, związanych z asekuracją. W skład Państwowej Rady Ubezpieczeniowej wchodzą oprócz kierownika Urzędu Nadzoru i jego zastępcy, tudzież przedstawicieli zainteresowanych Ministerstw następujący rzeczoznawcy: Prezes Bolesław Chomicz, wiceprezes Stefan Budny, dyrektor Franciszek Paszkowski, dyrektor Edmund Ginwin-Piotrowski, dyrektor Stanisław Srebrny, dyrektor Edmund Misiuna, dyrektor Gustaw Rosenblum i dyrektor Karol Gliński. Ustrój tej Rady wzorowany jest na urządzeniach zachodnio-europejskich, gdzie w tej tak skomplikowanej i mającej pierwszorzędne znaczenie dla ustroju gospodarczego dziedzinie, powołuje się do udziału kolegja, złożone z osób fachowych.

(Monitor Polski Nr. 38 — 1922 r.).

Stan Rachunków Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej

na dzień 10 grudnia 1921 roku.

		Marek pol.			Zmiany od ostatniego wykazu.
	AKTYWA:				
1.	Zapas kruszcu: a) Złoto	22.895.528,48			
	b) Srebro	42.311.740,23			
	c) Bilon zagraniczny	1.269.305,62	66.476.574,33 *)	+	385.413,75
2.	Waluty zagraniczne		90.037.656,11 *)	+	13.331.330,83
3.	Rachunki Zagr. „Nostro"	9.297.394.586,31			
	Banki Niemieckie	405.725.298,14 *)	9.703.119.884,45	+	2.257.026.323,34
4.	Portfel wekslowy		15.257.693.004,75	+	910.513.875,50
5.	Pożyczki: term., tow., Otw. Kr. i ulgowe		16.923.246.252,10	+	1.778.984.491,07
6.	Dług Skarbu Państwa		217.000.000.000,—	+	3.000.000.000,—
7.	Pocztowa Kasa Oszczędności		924.531.776 69	—	714.562.824,41
8.	Papiery własne		7.678.079,10	—	13.942.208,77
9.	Inne Aktywa		24.431.499.826,94	+	705.713.161,39
	Razem Mk.		284.404.283.054,47		
	PASYWA:				
1.	Fundusz rezerwowy		68.912.361 57		bez zmiany
2.	Obieg banknotów		212.676.013.555,—	+	5.646.918.016,—
3.	Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
	a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i Wojskowe	32.150.399.021,13			
	b) Pocztowa Kasa Oszczędności	1.121 808 820,69			
	c) Inne rachunki	20.452.189.693,81	53.724.397.535,63	+	154.810.099,14
4.	Inne Pasywa		17.934.959.602,27	—	724.295.124,78
	Razem Mk.		284.404 283.054,47		

Na poczet pożyczek przejętych 11 listopada 1918 r. wpłynęło Mk. 133.973.424,78.

Naczelny Dyrektor: (—) *Bigo.* Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Rybiński.*

Stopa procentowa 7% od dyskonta weksli a od lombardu pożyczek premjowych 6%.
„ „ 8% „ lombardu papierów wartościowych.
„ „ 5½% „ „ pożyczek Państwowych.

*) w/g parytetu.

Stan Rachunków Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej

na dzień 20 grudnia 1921 roku.

		Marek pol.			Zmiany od ostatniego wykazu.
	AKTYWA:				
1.	Zapas kruszcu: a) Złoto	23.377.644,28			
	b) Srebro	42.376.739,56			
	c) Bilon zagraniczny	1.269.466,54	67.023.850,38*)	+	547.276,05
2.	Waluty zagraniczne		95.141.619,99*)	—	5.103.963,88
3.	Rachunki Zagraniczne „Nostro"	11.130.761.613,73			
	Banki Niemieckie	406.655.947,15*)	11.537.417.560,88	+	1.834.297.676,43
4.	Portfel wekslowy		15.482.616.376,25	+	224.923.371,50
5.	Pożyczki: terminowe, towarowe, Otw. Kred i ulgowe		18.459.392.154,86	+	1.536.145.902,76
6.	Dług Skarbu Państwa		218.000.000.000,—	+	1.000.000.000.—
7.	Pocztowa Kasa Oszczędności		958.600.220,94	—	34.068.444,25
8.	Papiery własne		8.782.079,10	+	1.104.000.—
9.	Inne aktywa		24.293.143.462,70	—	138.356.364,24
	Razem		288.902.117.325,10		
	PASYWA:				
1.	Fundusz rezerwowy		68.912.361,57		bez zmiany
2.	Obieg banknotów		217.739.151.862,—	+	5.063.138.307,—
3.	Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
	a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i wojskowe	30.617.748 505,94			
	b) Pocztowa Kasa Oszczędności	1.698.804.168,55			
	c) Inne rachunki	20.538.335.515,66	52.854.888.190,15	—	869.509.345,48
4.	Inne pasywa		18.239.164.911,38	+	304.205.309,11
	Razam		288.902.117.325,10		

Na poczet pożyczek, przejętych 11 listopada 1918 r., wpłynęło Mk. 134.037.379,73.

Naczelny Dyrektor: (—) *Bigo.* Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Rybiński.*

Stopa procentowa 7% od dyskonta weksli, a od lombardu pożyczek premjowych 6%.
„ „ 8% „ lombardu papierów wartościowych.
„ „ 5½% „ „ pożyczek państwowych.

*) w/g parytetu.

Stan Rachunków Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej

na dzień 31 grudnia 1921 r.

		Marek polskich		Zmiany od ostatniego wykazu
AKTYWA.				
1. Zapas kruszcu: a) Złoto	24 920.974.11			
b) Srebro	42.620.514.28			
c) Bilon Zagraniczny	1.269.323.76	68.810.812.15 *)	+	1.786.961,77
2. Waluty zagraniczne		94.503.688,44 *)	—	637.931,55
3. Rachunki zagr. „Nostro"	12.707.906 417,36			
Banki Niemieckie	407.242.119.23 *)	13.115.148.536,59	+	1.577.730.975.71
4. Portfel wekslowy		15.324.382.953,25	—	158.233.423,—
5. Pożyczki: term. tow. Otw. Kr. i ulgowe		19.299 986.623,14	+	840.594.468,28
6. Dług Skarbu Państwa		221.000 000.000,—	+	3.000.000.000,—
7. Pocztowa Kasa Oszczędności		1.237.890.096,34	+	279.289.875,40
8. Papiery własne		5.514.430,65	—	3.267.648,45
9. Inne aktywa		27.145.577.804,06	+	2.852.434.341,36
Razem Mk.		297.291.814.944,62		
PASYWA.				
1. Fundusz rezerwowy		2.867.664.851,04	+	2.798.752.489,47
2. Obieg banknotów		229.537.560.446,—	+	11.798.408.584,—
3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i Wojskowe	26.472.436.503,11			
b) Pocztowa Kasa Oszczędności	2.967.688.213,18			
c) Inne rachunki	19.573 874.191,74	49.013.998.908,03	—	3.840.889.282.12
4. Inne pasywa		15.872 590.739,55	—	2.366.574.171,83
Razem Mk.		297.291.814.944,62		

Na poczet pożyczek, przejętych 11 listopada 1918 r., wpłynęło Mk. 140.037.379,73.

Naczelny Dyrektor (—) *Bigo*. Dyrektor Centralnej Księgowości (—) *Rybiński*.

Stopa procentowa 7 % od dyskonta weksli, a od lombardu pożyczek premjowych 6%.
„ „ 8 % od lombardu papierów wartościowych.
„ „ 5½% od lombardu pożyczek państwowych.

*) w/g parytetetu.

Bilans Banku Zjednoczonych Ziem Polskich na 30 września 1921 roku.

STAN CZYNNY.	Marki i fenigi	
Gotowizna w Kasie		111246394.51
Pozostałość w P.K.K.P.		70674795.58
Pozostałość w P.K.O.		2899745.95
Pieniądze zagraniczne		24249645.05
Papiery procentowe własne:		
a) Papiery Państwowe	20806258.55	
b) papiery hipoteczne i komunalne	200847.87	
c) akcje	62557724.19	83564830.61
Weksle zdyskontowane		255231524.70
Rachunki Otwartego Kredytu:		
a) zabezpieczone papierami publ.	336868191.93	
b) zabezpieczone wekslami	349828200.71	
c) zabezpieczone innemi wartościami	66224684.45	752921077.09
Pożyczki terminowe:		
a) zabezpieczone papierami publ.	671522.71	
b) zabezpieczone innemi wartościami	—	671522.71
Rachunki korespondentów (Loro):		
a) korespondenci krajowi	77635302.32	
b) korespondenci zagraniczni	39586.03	77674888.35
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro):		
a) w bankach krajowych	28351339.77	
b) w bankach zagranicznych	348160259.72	376511599.49
Nieruchomości		20428482.82
Ruchomości		6205167.60
Koszty handlowe		50758330.51
Inkaso weksli		15007898.95
Rachunki z oddziałami		181981840.46
Różne rachunki		153407430.94
		2183435176.32

STAN BIERNY.	Marki i fenigi	
Kapitał zakładowy		160000000.—
Kapitał zapasowy Ustawowy		5823890.08
Kapitał zasobowy specjalny		277872.59
Fundusz stypendjalny		300000.—
Wkłady:		
a) terminowe	22372875.60	
b) rachunki czekowe	1005952214.95	1028325090.55
Redyskonto weksli		36697418.95
Rachunki Korespondentów (Loro):		
a) korespondenci krajowi	379980306.52	
b) korespondenci zagraniczni	72943818.06	452924124.58
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro):		
a) w bankach krajowych	26688713.62	
b) w bankach zagranicznych	2218220.90	28906934.52
Procenty i prowizje		77816784.90
Różni za inkaso		14909594.41
Rachunki z oddziałami		195380005.53
Różne rachunki		182073460.21
		2183435176.32

STAN RACHUNKÓW BANKU DLA HANDLU I PRZEMYSŁU W WARSZAWIE

na 1 listopada 1921 roku.

Oddziały zagraniczne: Paryż (36, rue de Châteaudun), Antwerpja (dom własny: 13 rue Quellin), Rotterdam (49, Coolsingel).

Instytucja Centralna w Warszawie Traugutta 8 (wraz z Biurem Wymiany). Oddziały Miejskie w Warszawie: 1-szy Marszałkowska 83, 2-gi Praga, Targowa 57, 3-ci Ś-to-Jerska 10. 4-ty Wolska 52. Oddziały zamiejscowe w Polsce: Biała Podlaska (Ag.), Białystok (dom własny), Brześć n/B. (dom własny), Drohobycz, Garwolin (Ag.), Grajewo (dom własny), Korzec (Ag.), Kowel (Ag.), Lwów, Łomża (dom własny), Łuck, Łuków (Ag., dom własny), Mińsk Lit. (cz. w Łomży), Międzyrzec (Ag.), Pińsk (dom własny), Równe, Siedlce (dom własny), Stanisławów (dom własny), Sokołów (Ag.).

STAN CZYNNY.	Marki	fenigi
Gotowizna kasie	217.868.193	75
Pozostałośc w Pol. Kr. Kasie Poż.	138 901.832	42
„ w Pocztow. Kasie Oszcz.	10 894.776	59
„ w Banque de France i innych bankaeh w Paryżu*)	77.928.909	—
Pieniądze zagraniczne	8.802.238	94
Przekazy i waluty zagraniczne	32.659.144	92
Papiery procentowe własne	43.686.497	68
Papiery procentowe Kapit. zapas.	17.723.812	50
Udziały Banku w przedsiębiorstwach **)	117.069.112	50
Weksle zdyskontowane	505.174.047	27
Rach. otwartego kredytu	368.535.980	25
Pożyczki terminowe	28.619.259	65
Korespondenci „Loro“	770.623.055	87
„ „Nostro“	257.743.474	39
Nieruchomości ***)	17.421.008	29
Ruchomości	24.672.101	93
Koszty handlowe	154.289.566	53
Inkaso weksli	418.933.271	39
Rachunki Centrali z Oddziałami	223.635.024	59
Różne rachunki	581.195.583	51
	4.016.376.891	97

STAN BIERNY.	Marki	fenigi
Kapitał zakładowy	86.400.000	—
„ zapasowy	23.326.632	30
Inne rezerwy	500.000	—
Fundusz amortyzacyjny	1.709.911	58
Wkłady	1 289.800.679	11
Redyskonto	71.575.388	10
Korespondenci „Loro“	247.710.261	34
„ „Nostro“	622.768.570	30
Procenty i prowizje	212.116.817	47
Różni za inkaso	501.126.208	96
Kasa zapomogowa im. Dyr. St. Benzefa	1.332.375	—
Rachunki Oddziałów z Centralą	150.954.408	24
Różne rachunki	807.055.589	57
	4.016.376.891	97

*) W sumie mk. 77,928,909 stanowi równowartość Fr. 1558578 ct. 18 przyjętych do bilansu po mk. 50 za 1 franka fr.

**) W sumie mk. 117,069,112.50 mieszczą się udziały zfinansowanych przez Bank Sp. Akc. jak: Warszawska Warrantowa Sp. Akc., Polskie Tow. Elektr., Fabr. Masz. Rol. „Kraj“, Sp. Akc. Przemysłu Włókienniczego „Anima“, Tow. „Radjopol“, Przemysł i Eksport Leśny, Bank Reasekuracyjny „Lechja“, Tow. Ubezp. „Omnimum“ i inne.

***) Mk. 17,421,008,29 przedstawiają sumę bilansową własnych nieruchomości Banku: a) użytkowych, w których mieszczą się biura Oddziałów: w Grajewie, Łomży, Łukowie, Siedlcach, Stanisławowie; b) innych posesji: 1) w Warszawie: Nowy-Świat 8/10, Bracka 18, Leszno 38, p. Wola ul. Prądzyńskiego 491A/492A i plac 492/3. 2) Place miejskie i tereny podmiejskie w Grajewie. 3) Dom w Łomży.

Stan Rachunków Banku Związków Ziemian, Sp. Akc. na dzień 1 listopada 1921 r.

STAN CZYNNY.		
Gotowizna w kasie		Mk. 55804337.21
Pozostałość w P. K. K. P.		„ 37290579.12
„ w P. K. O.		„ 527400.41
5% bilety skarbowe		„ 5061673.33
Waluty		„ 3956056.48
Papiery procentowe własne:		
a) papiery państwowe	Mk. 10941098.50	
b) papiery hipoteczne, komunalne i akcje	„ 6253466.27	„ 17194564.77
Udziały w przeds. przem.		„ 42244250.—
Weksle zdyskontowane		„ 210834391.69
Rachunki otwartego kredytu:		
a) zabezp. papierami publicz. i akcjami	Mk. 72815319.74	
b) zabezp. wekslami, ewikcją hip.	„ 281001008.62	„ 353816328.36
Pożyczki terminowe		„ 9690177.91
Rachunki korespondentów „Loro“		„ 101296503.84
„ „ „Nostro“		„ 29534338.02
Nieruchomość		„ 2530000.—
Ruchomości biurowe		„ 3943131.48
Koszty handlowe		„ 51330238.15
„ organizacji		„ 4967551.77
Inkaso weksli		„ 28463243.07
Inkaso u różnych		„ 14128057.36
Rachunki Centrali z Oddziałami		„ 107233747.36
Różne rachunki		„ 126254792.59
		Mk. 1206101362.92
Depozyty		Mk. 366011852.83

STAN BIERNY.		
Kapitał zakładowy		Mk. 100000000.
„ zapasowy		„ 19775257.12
„ rezerwowy		„ 735000.—
Wkłady:		
a) terminowe	Mk. 27867977.22	
b) rach. czekowe	„ 513485513.81	„ 541353491.03
Redyskonto weksli		„ 46735504.16
Rachunki koresdondentów „Loro“		„ 84178664.10
„ „ „Nostro“		„ 56309167.68
Kasa Przez. i Pomocy		„ 1445040.—
Przekazy		„ 19276133.01
Procenty i prowizje.		„ 68534964.42
Różni za inkaso		„ 40701696.46
Rachunki Oddziałów z Centralą		„ 121418776.41
Różne rachunki		„ 105637668.53
		Mk. 1206101362.92
Różni za depozyty		Mk. 366011852.83

POLSKI BANK KOMUNALNY, SPÓŁKA AKCYJNA.

Stan Rachunków na dzień 31 października 1921 roku.

STAN CZYNNY.			
Gotowizna w kasie		Mk.	1828320.54
Pozostałość w P. K. K. P.		„	10483054.01
Pozostałość w P. K. O.		„	2467435.06
Papiery procentowe własne		„	2293534. —
Pożyczki długoterm. w oblig.		„	135868375.—
Weksle zdyskontowane		„	13000000.—
Pożyczki terminowe		„	183470000.—
Rachunki korespondentów (Loro)		„	33121186.30
Rachunki nasze u korespond. (Nostro)		„	17169699.10
Nieruchomości	46887728.75		
Wierzyciele hypoteczni	18489119.—	„	28398609.75
Koszty handlowe		„	10898730.49
Różne rachunki		„	32362633.41
		Mk.	471361577.66

STAN BIERNY.		
Kapitał Zakładowy	Mk.	15702000.—
Kapitał zapasowy ustawowy	„	36820.46
Obligacje w obiegu	„	135869000.—
Wkłady	„	216202696.29
Redyskonto weksli	„	13000000.—
Rachunki korespondentów (Loro)	„	54271351.35
Rachunki nasze u korespond. (Nostro)	„	5290773.—
Procenty i prowizje	„	15480823.64
Różne rachunki	„	15508112.92
	Mk.	471361577.66

STAN RACHUNKÓW BANKU WSCHODNIEGO w WARSZAWIE

na dzień 31 października 1921 r.

STAN CZYNNY.	Marki i fenigi	
Gotowizna w kasie		28577818.91
Pozostałość w P. K. K. P.		5260452.67
Pozostałość w P. K. O.		181430.34
Pieniądze zagraniczne		3842652.68
Przekazy i weksle zagraniczne		153316.42
Papiery procentowe własne		
a) papiery państwowe	7290473 92	
b) papiery hipoteczne i komunalne	204245.74	
c) akcje	10648132.05	18142851.71
Weksle zdyskontowane		73511315.—
Rachunki otwartego kredytu:		
a) zabezpieczone papierami publiczn.	53064679.71	
b) zabezpieczone wekslami	38355623.90	
c) zabezpieczone innemi wartościami	106082101.39	197502405.—
Pozyczki terminowe:		
a) zabezpieczone papierami publiczn.	505778.40	
b) zabezpieczone innemi wartościami	9693537.50	10199315.90
Rachunki korespondentów (Loro):		
a) korespondenci krajowi	24681565.79	
b) korespondenci zagraniczni	327957.—	25009522.79
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro):		
a) w bankach krajowych	27383040.03	
b) w bankach zagranicznych	14449663.03	41832703.06
Nieruchomości		1619300.—
Koszty handlowe		45006450.34
Inkaso weksli		15159620.80
Rachunki z Oddziałami		78173667.29
Różne rachunki		135359291.86
		679532114.77

STAN BIERNY.	Marki i fenigi	
Kapitał zakładowy		36000000.—
Kapitał zapasowy ustawowy		6785296.10
Inne rezerwy		6040658.—
Wkłady:		
a) terminowe	4845477.—	
b) rachunki czekowe	233067314.26	237912791.26
Redyskonto weksli		27616315.—
Rachunki korespondentów (Loro):		
a) korespondenci krajowi	30731512.32	
b) korespondenci zagraniczni	8621954.—	39353466.32
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro):		
a) w bankach krajowych	31956267.61	
b) w bankach zagranicznych	42357665.15	74313932.76
Procenty i prowizje		86553260.66
Różni za inkaso		16212843.80
Rachunki z Oddziałami		91883652.14
Różne rachunki		56859898.73
		679532114.77

Bilans Stowarzyszenia Spółdzielczego „SPOŁEM" w Książu Małem, p. Miechów, na dzień 1 stycznia 1921 roku.

STAN CZYNNY.		
Gotowizna w kasie	Mk.	25990.90
Ruchomości	„	3240.50
Remanent towarów po cenie kosztu	„	59668 —
Różni — udziały w spółkach	„	2380. —
Ogółem	Mk.	91279.40

STAN BIERNY.		
Udziały	Mk.	29367.80
Fundusze: a) zapasowy	„	2295.87
b) rezerwowy	„	2624.10
c) na dom ludowy	„	1050.—
Różni: a) pożyczki	„	28822.52
b) kaucja	„	1000.—
Czysta nadwyżka	„	26119.11
Ogółem	Mk.	91279.40

Rachunek Strat i Zysków za okres sprawozdawczy.

Koszty handlowe	Mk.	15111.30
Wypłacone %% i straty na kursie walut	„	3618.—
Amortyzacja ruchomości	„	360. —
Czysta nadwyżka	„	26119.11
Ogółem	Mk.	45208.41

Nadwyżka brutto na towarach	Mk.	45208.41
		45208.41

Stan Rachunków Banku Zachodniego w Warszawie, ul. Fredry (Kotzebue) № 6.

Filja w Łodzi: ul. Piotrkowska 52; Filja w Radomiu: ul. Lubelska 31; I Oddział Miejski: ul. Marszałkowska 98 (róg Al. Jerozolimskich; II Oddział Miejski: Nowy-Świat № 51; III Oddział Miejski: Nalewki

	Na dzień 1 maja 1921 r.	Na dzień 1 czerwca 1921 r.	Na dzień 1 lipca 1921 r.
STAN CZYNNY.	Marki i fenigi	Marki i fenigi	Marki i fenigi
Gotowizna w kasie	49.910.734·77	50.701.748·48	156.760.114·59
Pozostałość w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej	439.042.000·45	489.576.837·75	283.543.067·43
Pieniądze zagraniczne	5.603.260·39	12.023.876·85	4.194.262·60
Przekazy i weksle zagraniczne	238.191·53	3.807.879·12	3.372.423·93
Papiery %% własne:			
a) papiery %% państwowe polskie	30.890.847·30	30.742.937·30	30.538.587·30
b) papiery %% hipoteczne, komunalne i akcje	108.727.501·95	118.699.769·78	143.190.186·23
Weksle zdyskontowane	318.025.193·41	339.322.226·68	481.528.188·70
R-ki otwartego kredytu, zabezpieczone hipotecznie i różnemi wartościami	333.195.963·38	308.860.724·95	387.822.264·64
Pożyczki terminowe zabezpieczone różnemi wartościami	28.552.848·17	28.872.503·91	15.406.016·28
Rachunki Korespondentów (Loro)	348.592.855·47	374.907.368·82	429.363.231·68
Rachunki nasze u Korespondentów (Nostro)	120.914.049·35	153.252.201·93	195.337.899·38
Nieruchomości	62.227.513·88	62.176.737·88	62.246.102·68
Koszty handlowe 1920 r.	16.510.467·97	16.510.467·97	16.510.467·97
„ „ bieżące	18.119.373·62	22.045.388·97	29.079.876·94
Inkaso weksli	51.171.202·92	57.884.007·82	93.585.073·63
Rachunki z oddziałami	103.285.788·93	234.528.065·47	279.169.149·31
Różne rachunki	30.247.389·04	32.996.793·28	23.601.994·69
	2.065.258.182·53	2.336.909.536·96	2.635.248.907·98
STAN BIERNY.			
Kapitał zakładowy	97.200.000 —	92.200.000 —	97.200.000 —
Kapitał zapasowy ustawowy	47.217.667·91	47.217.667·91	47.217.667·91
Inne rezerwy	1.222.684·37	1.222.684·37	1.222.684·37
Wkłady:			
a) terminowe	31.176.560·95	32.147.705·36	32.545.464·34
b) r-ki czekowe	402.736.997·24	498.403.018·64	544.451.963·35
Redyskonto weksli	18.301.211·10	15.874.397·10	13.041.807·10
Rachunki Korespondentów (Loro)	1.037.421.128·74	1.192.967.252·28	1.262.772.629·95
Rachunki nasze u Korespondentów (Nostro)	123.125.052·25	91.615.517·87	95.437.463·34
Procenty i prowizje	46.194.363·26	53.477.078·59	62.681.180·67
Różni za inkaso	82.967.768·14	92.774.086·42	135.855.546·41
Rachunki z oddziałami	80.611.615·26	104.587.903·25	181.156.401·65
Różne rachunki	97.083.133·31	109.422.225·17	161.666.098·88
	2.065.258.182·53	2.336.909.536·96	2.635.248.907·98

Bank Narodowy dla Rozwoju Polskiego Przemysłu, Rzemiosł i Handlu.

Bilans na d. 1 Listopada 1921 r.

STAN CZYNNY.		
Kasa — gotowizna	4473007.47	
Kasa w 5% bil. skarb. II em.	13600000.—	Mk. 18073007.47
R-k bież. w Polsk. Kraj. Kasie Pożyczk.		„ 9612681.67
R-k bież. w Pocztowej Kasie Oszczędn.		„ 2384019.63
Papiery publiczne własne		„ 19316505.61
Pieniądze zagraniczne		„ 951436.75
Skup weksli		„ 31235700.—
Otwarte kredyty (on call) zabezpieczone papierami publicznemi		„ 9615728.55
Korespondenci:		
Pozostałości na ich r-ku (Loro)		„ 40822514.15
Pozostałości na r-k Banku (Nostro)		„ 9566854.08
Nieruchomości		„ 6842936.72
Koszty handlowe		„ 15573068.98
Inkaso weksli		„ 300000.—
Różne aktywa		„ 32408993.85
		Mk. 196703447.46

STAN BIERNY.	
Kapitał zakładowy	Mk. 50000000.—
Kapitał na lokacji i rachunki czekowe	„ 83985678.42
Weksle redyskontowane	„ 19508700.—
Korespondenci:	
Pozostałości na ich r-k (Loro)	„ 1578024.40
Pozostałości na r-k Banku (Nostro)	„ 3488941.56
Procenty i prowizje r. b.	„ 30083993.12
Różni za inkaso	„ 300000.—
Różne pasywa	„ 7758109.96
	Mk. 196703447.46

Bilans Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Staszowie w dniu 31 grudnia 1920 roku.

Stan czynny: kasa mk. 230,185.—, papiery %% i akcje mk. 149,832.85, pożyczki mk. 444,710.77, lokaty mk. 22,841.30, różni dłużnicy mk. 93,141.60, strata za 1920 rok mk. 1,366.72, ogółem mk. 942,078.24. Stan bierny: udziały mk. 32,530.81, kapitały własne mk. 27,677.98, wkłady mk. 879,025.25, sumy przechodnie mk. 2,844.20, ogółem mk. 942,078 24.

Rachunek strat i zysków za 1920 r.: Winien: odsetki wypłacone mk. 34,072.32, koszty administracyjne mk. 63,181.15, różne straty mk. 449.84. Ogółem mk. 97703.31. Ma: Odsetki pobrane mk. 96336.59. Strata za 1920 rok mk. 1366.72. Ogółem mk. 97703.31.

Łódzkie Tow. wyrobów Dzianych i Pończoszniczych „TRYKOT" sp. z ogr. odp.

Bilans netto po dzień 1 stycznia 1921 r.

	Debet	Credit
R-k bieżący Dłużnicy	205032 50	
„ „ Wierzyciele		2123681 50
„ magazynu (towar sur. i got.)	1243179 50	
„ kasy	40465 —	
„ długu hypotecznego		150000 —
„ zaliczek	4899 —	
„ maszyn	2271880 —	
„ nieruchomości	211806 —	
„ zysków i strat		3015 84
„ amortyzacji		25624 66
„ ruchomości	39390 —	
„ taboru przewozow. (pojazdy)	95670 —	
„ opału i światła		15000 —
„ papierów procentowych	5000 —	
„ kapitału		1600000 —
„ akceptów		200000 —
	4117322 —	4117322 —

Rachunek Zysków i Strat

	Debet	Credit
R-k towarów		2969587 25
„ bieżący		10264 75
„ magazynu	1347916 40	
„ kosztów handlowych	78823 68	
„ wypłaty	910363 02	
„ procentów	10520 —	
„ prowizji	34932 —	
„ produkcji (części uzbr. masz.)	303186 15	
„ utrzymania taboru przewoz.	35783 —	
„ taboru przew. (strata na koniu)	41000 —	
„ opału i światła	82113 —	
„ asekuracji	20000 —	
„ podatków	939 10	
„ amortyz. 1% z maszyn 22718.80; 1% z nieruch. 2118.06; 2% z ruchom. 787.80	25624 66	
„ bieżący	85635 15	
Zysk	3015 84	
	2979852 —	2979852 —

Bilans netto po dzień 1 lipca 1921 r.

	Debet	Credit
R k magazynu (towar sur. i got.)	3325696 —	
„ bieżący Wierzyciele		2021925 58
Dłużnicy	825585 50	
„ kasy gotowizna	21527 —	
„ maszyn	2616178 —	
„ nieruchomości	261082 —	
„ produkcji (części uzbr. masz.)	416620 —	
„ ruchomości	41243 —	
„ taboru przewozowego	55670 —	
„ dodatków do szwalni	33280 —	
„ opału i światła		30000 —
„ papierów procentowych	5000 —	
„ nici do szycia	19305 —	
„ weksli obcych	305000 —	
„ kapitału		1600000 —
„ akceptów wlanych		4185000 —
„ zysków i strat za II-ie półrocze 1920 r. 3015.84; za I-sze „ 1921 r. 1013.07		4028 91
„ amortyzacji		85232 01
	7926186 50	7926186 50

Rachunek Zysków i Strat

	Debet	Credit
R-k magazynu	605613 —	
„ kosztów handlowych	295115 10	
„ wypłaty	1122314 50	
„ procentów	302864 40	
„ prowizji	3495 —	
„ produkcji (części uzbr. masz.	88173 58	
„ utrzymania taboru przewozow.	93311 —	
„ reparacji	86014 —	
„ opału i światła	57515 60	
„ asekuracji	36990 —	
„ podatków	18695 40	
„ amortyz. 2% z maszyn 52323.56; 2% z nieruch. 5221.64; 5% z ruchom. 2062.15	59607 35	
„ towarów (osiągn. ze sprzed.)		2770722 —
Zysk	1013 07	
	2770722 —	2770722 —

Bilans Tow. Spółdz. Potrzeb Szkolnych w Radomiu.

	Na 30 czerwca		
	1919	1920	1921
	Korony	Marki	
AKTYWA			
Gotówka	567 02	5914 32	40416 86
Ruchomości	1 —	2160 63	1 —
Remanent towarów	107934 18	201859 03	590244 32
Różni	11877 78	22654 08	104229 99
Razem	120379 98	232588 06	734892 17
PASYWA			
Udziały	32541 98	10265 90	104762 62
Kapitał zapasowy	3092 93	6323 22	15706 74
Kapitał rezerwowy	15342 70	25944 55	45298 33
Różni	10000 —	96219 14	89500 —
Czysta nadwyżka	59402 37	93835 25	479624 48
Razem	120379 98	232588 06	734892 17
Rachunek Strat i Zysków.			
WINIEN			
Koszty handlowe	18978 57	34893 66	218699 10
Amortyz. ruchomości	50 —	240 07	2159 63
Strata na walucie	75 47	1648 91	— —
Czysta nadwyżka	59402 37	93835 25	479624 48
Razem	78506 41	130617 89	700483 21
MA			
Nadwyżka na towarach	76297 85	128783 61	678767 34
Inne dochody	2208 56	1834 28	21715 87
Razem	78506 41	130617 79	700483 21

Bilans Rob. Stow. Spożywców „ŁODZIANIN" w Łodzi

na dn. 1-go stycznia 1920 r.

Stan czynny:		Stan bierny:	
Gotowizna w kasie	187477.39	Udziały	78735.56
Ruchomości	80687.90	Fund. społeczny	21236.73
Towary	275607.63	Wierzyciele	151064.—
Dłużnicy	32886.46	Kasa chorych	6503.08
		„ przezorności	32874.70
		Czysta nadwyżka	286245 31
	576659 38		576659.38

Bilans Stowarzyszenia Rolniczo-Handlowego Hurtownia w Żarnowcu pow. Olkuskiego za 1921 r.

Stan czynny: kasa 107341.41, towary 400588.34, dłużnicy 134749.—, ruchomości 8437.84. Stan bierny: fund. zapas. 18108.23, wierzyciele mk. 159060.10, udziały 213333.41, czysty zysk 260614.83, bilans 651116.59. Rachunek strat i zysków. Dochody 434523.54, wydatki 173408.69, zysk 260614.85, podzielono na fund. zapas. 57200, dywidenda 6% 11975.—, zwroty od zakupów 87811.— 67 gratyfikacji 69428.18, na cele społeczne 26200.— czynsz mieszkaniowy 8000.—.

Robotnicze Stow. Spożywców „Łączność" we Włocławku. Wyciąg ze sprawozdania za r. 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka b-tto na towarach mk. 133127.85, koszty handlowe mk. 100009.87, amortyzacja mk 439.46, inne straty mk. 1912.46, czysta nadwyżka mk. 30766.06. Bilans. Stan czynny: kasa mk. 6918.70, ruchomości mk. 3955.17, remanent towarów mk. 49597.50, różni i inne r-ki mk. 1679.27. Stan bierny: udziały mk. 14282.34, rezerwy mk. 14327.24, różni mk. 2775, czysta nadwyżka mk. 30766.06. Suma bilansu mk. 62150.64.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Ozlemkówce za 1920 rok.

Pasywa: wierzyciele mk. 96721, udziały mk. 2595.12, fund. zasob. mk. 9476.07, zysk mk. 898.93. Aktywa: kasa mk. 5493.92, nabiał mk. 15070, ruchom. i nieruchom. mk. 85649, dłużnicy mk. 678 20, zapasy z kosztów ruchu mk. 2800. Bilans mk. 109691.12. R-k strat i zysków: dochód mk. 64132.36, rozchód mk. 57898.85, umorzenie ruchom. i nieruchom. mk. 5146.52, inne mk. 188.06, zysk mk. 898.93, przeznaczono na fund. zasob. mk. 224.50 i na fund. budowlany mk. 674.43.

Stowarzyszenie „Ogniwo" w Białogonie. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Bilans. Stan czynny: kasa mk. 62664.23, nieruchomości mk. 59956.96, remanent towarów mk. 67486.50, różni mk. 11371.42. Stan bierny: udziały mk. 31996.66, rezerwy mk. 12445.21, wierzyciele mk. 143353, czysta nadwyżka mk. 13684.24. Suma bilansu mk. 201479.11.

Rachunek Strat i Zysków: pozostałość czystej nadwyżki r. 1919 mk. 24.96, nadwyżka b tto na towarach mk. 155382.77, inne dochody mk. 460.07, koszty handlowe mk. 131355.54, amortyzacja mk. 6561.88, inne dochody mk. 4166.14, czysta nadwyżka mk. 13684.24.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Giermanisze za 1920 r.

Pasywa: wierzyciele Mk. 20700.25, udziały 2970.—, fund. zasob. 2374.78, zysk 198.84. Aktywa: kasa 14104.87, ruchom. i nieruchom. 12139.—, bilans 26243.87. R-k strat i zysków: dochód 14152.09, rozchód 11513.85, umorzenie ruch. i nieruchom 2449.40, zysk 198.84 przydzielono do funduszu zasobowego.

Towarzystwo Akcyjne Fabryk Chemicznych i Huty Szklanej „KIJEWSKI, SCHOLTZE i S-ka".

Bilans na dzień 31 grudnia 1919 r.

AKTYWA.

Kasa	Mk.	220,683.27
Nieruchomości	„	12,070,172.18
Ruchomości	„	694,998.44
Dłużnicy	„	264,512.34
Zaliczenia	„	416.23
Weksle	„	108.—
Papiery procentowe	„	50,958.25
Kaucje	„	195,312.—
Inwentarze	„	835,655.65
	Mk.	14,232,816.36

PASYWA.

Kapitał Zakładowy	Mk.	11,000,000.—
Fundusz Wzajemnej Pomocy Robotników	„	1,142.57
Fundusz kar	„	158.28
Kapitał Amortyzacyjny	„	1,290,669.89
„ Zapasowy	„	129,296.66
Wierzyciele	„	1,097,553.11
Akcepty	„	10,800.—
Zadatki	„	135.90
Niepodniesiona dywidenda	„	9,460.80
Kaucje	„	95,312.—
Rezerwa z 1915 na wątpliwych dłużników	„	17,337.39
Reszta zysku z roku 1918	„	162.50
Czysty zysk za rok 1919	„	580,787.26
	Mk.	14,232,816.36

Rachunek zysków i strat za 1919 r.

Wynagrodzenie Zarządu i Komisji Rewizyjnej	Mk.	12,000.—
Pensje Urzędników	„	99,727.85
Koszty Ogólne	„	39,111.12
Procenty	„	51,733.52
Pomoc lekarska	„	4,135.75
Podatki	„	13,114.44
Ubezpieczenia	„	15,634.04
Strata na różnicy kursu waluty zagranicznej	„	1,101.46
Strata na nieruchomościach na Solcu	„	7,356.07
Odpisano na kapitał zapasowy	„	36,815.38
Tantjemy i gratyfikacje	„	118,705.—
	Mk.	399,434.63
Czysty zysk za 1919	„	580,787.26
Zysk brutto za 1919 r.	Mk.	980,221.89

Towarzystwo Akcyjne Fabryk Chemicznych i Huty Szklanej „KIJEWSKI, SCHOLTZE i S-ka".

Bilans na dzień 31 grudnia 1920 roku.

AKTYWA.

Kasa	Mk.	2,135,622.61
Nieruchomości	„	11.020,881.36
Ruchomości	„	699,998.44
Dłużnicy	„	4,663,197.50
Weksle	„	1,000,000.—
Papiery Procentowe	„	4,960.910.—
Kupon bieżący od papierów procentow.	„	117,246.14
Depozyty różne	„	5,029.312.—
Remanenty	„	1,965,531.03
	Mk.	31,592,699.08

PASYWA.

Kapitał Zakładowy	Mk.	11,000,000.—
„ Zapasowy	„	515,894.66
„ Amortyzacyjny	„	2,233,406.89
Wierzyciele	„	3,804,244.21
Akcepty	„	10,800.—
Niepodniesione dywidendy	„	58,697.20
Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, rachunek pożyczki pod zastaw papierów procentowych	„	3,840,000.—
Depozyty różne	„	5,029,312.—
Czysty zysk za rok 1920	„	5,100,344.12
	Mk.	31,592,699.08

Rachunek zysków i strat za 1920 r.

Wynagrodzenie Zarządu i Komisji Rewizyjnej	„	195,000.—
Pensje Urzędników	„	769,514.—
Koszty Ogólne	„	299,194.25
Pomoc lekarska	„	32,943.52
Podatki	„	73,018.78
Ubezpieczenia	„	89,127.70
Strata na różnicy kursu papierów procentowych	„	„ 548.25
Odpisano na kapitał zapasowy	„	386.598.—
„ „ „ amortyzacyjny	„	942,737.—
„ „ tantjemy i gratyfikacje	„	1,302,275.—
	Mk.	4,090,956.50
Czysty zysk za 1920 r.	„	5,100,344.12
Zysk brutto za 1920 r.	Mk.	9,191,300.62

TOWARZYSTWO AKCYJNE ŁÓDZKIEJ FABRYKI NICI w ŁODZI.

Wyciąg ze sprawozdania za 1920 rok.

Ogólny przychód	Mk.	48,379,264.68
„ rozchód	„	48,562,232.22
Strata za 1920 rok	Mk.	182,967.54

Bilans na dz. 31 grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.

Kasa i rachunki bieżące w bankach			Mk.	4,168,048.22
Nieruchomości i ruchomości			„	6,997,520.95
Remanent materjałów			„	31,506,631.14
Dłużnicy			„	1,101,365.03
Papiery wartościowe			„	344,400.—
Sumy przechodnie			„	367,460.73
Straty za lata 1914—1919	Mk.	5,575,352.02		
„ „ 1920 rok	„	182,967.54	„	5,758,319.56
			Mk.	50,243,745.63

STAN BIERNY.

Kapitał akcyjny	Mk.	4,320,000.—
„ zapasowy	„	483,792.48
„ amortyzacyjny	„	5,082,483.84
Funousz ubezpieczeniowy		19,685.25
Wierzyciele	„	39,702,761.11
Nieodebrana dywidenda z 1913 r.	„	712.80
Sumy przechodnie	„	414,609.99
Zarekwirowane części maszyn	„	219,700.16
	Mk.	50,243,745.63

Sprawozdanie i bilans zatwierdzone zostały przez Ogólne Zebranie Akcjonarjuszów, odbyte w dniu 15 listopada 1921 r.

Okręgowy Związek Stowarzyszeń Spożywców w Łęczycy. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 903273.06, inne dochody mk. 459819.50, koszty handlowe mk. 826061.09, amortyzacja ruchomości i nieruchomości mk. 62732.94, inne straty mk. 29315.21, czysta nadwyżka mk. 444983.32. Bilans. Aktywa: gotówka mk. 418367.46, ruchomości mk. 62481, nieruchomości mk. 482.111, towary mk. 2933266.08, różni i inne r-ki mk. 1658036.30. Pasywa: Udziały mk. 1445400, rezerwy mk. 9124.21, wierzyciele i inne r-ki mk. 3654754.31, czysta nadwyżka mk. 444983.32. Suma bilansu mk. 5554261.84.

Stowarzyszenie Spożywców „Społem" w Sławatyczach. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 207822.11, inne dochody mk. 2323.85, koszty handlowe mk. 45846.16, amortyzacja ruchomości mk. 477, inne straty mk. 58882.10, czysta nadwyżka mk. 104940.70. Bilans. Aktywa: gotówka mk. 80432.61, ruchomości mk. 4293, towary mk. 137227.90, różni mk. 29204.40. Pasywa: Udziały mk. 52915, rezerwy mk. 5030, różni mk, 88272.21, czysta nadwyżka mk. 104.940.70. Suma bilansu mk. 251157.91.

Stowarzyszenie Spożywców Robotników Chrześcijańskich „Pomoc" w Jeziornie. Wyciąg ze sprawozdania za r. 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 233409.65. Koszty handlowe mk. 161392 09 amortyzacja ruchomości mk. 561.73, inne straty mk. 10468.81, czysta nadwyżka mk. 60987.02. Bilans. Aktywa: Gotówka mk. 19777.14, ruchomości mk. 5055.58, towary mk. 211345.11, różni mk. 8609.01. Pasywa: Udziały mk. 88757 04, rezerwy mk. 20115.18, wierzyciele mk. 74927.60, czysta nadwyżka mk. 60987.02. Suma bilansu mk. 244786.84.

Stowarzyszenie Spożywców pracowników tramwajowych „Prąd" w Warszawie. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 650184.24, inne dochody mk. 758.09. Koszty handlowe mk. 511182.41, amortyzacja ruchomości mk. 2406.28, inne rozchody mk. 90241.26, czysta nadwyżka mk. 47112.38. Bilans. Aktywa: kasa mk. 74587.98, ruchomości mk. 21656.59, towary mk. 672602.70, inne rachunki mk. 156361.09. Pasywa: Udziały mk. 253973.18, rezerwy mk. 44718 53, wierzyciele i inne r-ki mk. 579404.27, czysta nadwyżka mk. 47112.38. Suma bilansu mk. 925208 36.

Stowarzyszenie Spożywców „Promień" w Sopoćkiniach Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk 151267 51, inne dochody mk. 2071.94, koszty handlowe mk. 55983.41, amortyzacja ruchomości i nieruchomości mk. 812.42, czysta nadwyżka mk. 96543.62. Bilans. Aktywa: Gotówka mk. 14922.85, ruchomości mk. 2107.08, nieruchomości mk. 13768.38, towary mk. 99378.30, różni i inne r-ki mk. 98903.55. Pasywa: Udziały mk. 43738.83, rezerwy mk. 5964.85, wierzyciele mk. 82832.86, nadwyżka czysta mk. 96543.62. Suma bilansu mk. 229080.16.

Stowarzyszenie Spożywców „Łączność" w Wieruszowie. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1919.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 14962.72, inne dochody mk. 3605.77, koszty handlowe mk. 4160.90, amortyzacja mk. 84.92, inne mk. 370, czysta nadwyżka mk. 13952.67. Bilans. Aktywa: gotówka mk. 1494.83, ruchomości mk. 764.31, towary mk. 15611.80, inne r-ki mk. 4682.07. Pasywa: Udziały mk. 3851.66, rezerwy mk. 639.16, różni mk. 4109.52, czysta nadwyżka mk. 13952.67. Suma bilansu mk. 22553.01.

Stowarzyszenie łokciowo-galanteryjne „Światowid" w Pabjanicach. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1919.

Rachunek Strat i Zysków: Zysk brutto na towarach mk. 26385.58, inne dochody mk. 466.39, koszty handlowe mk. 20443.73, amortyzacja ruchomości mk. 15.81, czysta nadwyżka mk. 6392.43. Bilans. Aktywa: Gotówka mk. 12211.71, towary mk. 82251.62, ruchomości mk. 775.15, różni mk. 22682.75. Pasywa: Udziały mk. 15603.06, rezerwy mk. 41298.96, wierzyciele i inne r-ki mk. 54626.78, czysta nadwyżka mk. 6392.43. Suma bilansu mk. 117921.23.

Bilans za rok 1919 Niem. Stow. Poż. Oszcz. w Grodźcu.

Aktywa: Gotow. w kasie mk 847.50, Bank Spółek rach. bież. mk. 5606.70, papiery wartośc. mk. 3000.—, rach. bież. mk. 195.—, rach. poż. term. mk. 527.50, udział w Banku Spółek mk. 4000.—, urządzenie mk. 200.—, wartość aktywy, mk. 14376.50. Pasywa: udziały pozost. członk. mk. 10350.—, wkłady oszcz. mk. 4026.50, wartość pasywa mk. 14376.50.

Bilans Towarzystwa Kredytowego w Płońsku w dniu 31-go grudnia 1920 r.

Stan czynny: gotówka mk. 357,589.06, Instytucje kredytowe mk. 138,741.06, papiery %% mk. 46,589.84, pożyczki mk. 1,850,713 27, nieruchomości mk. 47,170 04, ogółem mk. 2,440,803 27. Stan bierny: kapitał zakładowy mk. 8,694.—, kapitał wypożyczony mk. 4,806, rezerwy mk. 114,454 31, wkłady mk. 2,223,725.34, długi mk. 12,960.—, sumy przechodnie mk. 65,024.76, zyski mk. 11,138 86, ogółem mk. 2,440,803.27. Rachunek strat i zysków za 1920 rok Winien: Procenty wypłacone mk. 82,718.32. Koszty administr. i handlowe mk. 60,680.50, zyski mk. 11,138 86, ogółem mk. 154,537.68; Ma: procenty pobrane mk. 152,737 68, dochody nieruchomości mk. 1,800—, ogółem mk. 154,537.68.

Hurtownia Współdzielcza w Biłgoraju. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 1622425.16. Koszty handlowe mk 907959.57, amortyzacja ruchomości i nieruchomości mk. 34641.71, rezerwy mk. 270861.15, inne straty mk. 67349.20, dywidenda mk. 341613 53. Bilans. Aktywa: Gotówka mk. 311647.69, ruchomości mk. 209986.85, nieruchomości mk. 31436.84, różni i inne r-ki mk. 1868076.60, towary mk. 3660804 09. Pasywa: Udziały mk. 298422 24, rezerwy mk. 432160.21, wierzyciele i inne r-ki m. 5009756.09, czysta nadwyżka mk. 341613.53. Suma bilansu mk. 6081952.07.

Stowarz. Spoż. w Opatowie rad. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 268524.09, inne zyski mk. 0.45, koszty handlowe mk. 122922.88, amortyzacja mk. 3623.16, straty kursowe mk. 5630, czysta nadwyżka mk. 136348.50. Bilans. Aktywa: kasa mk 15222.42, ruchomości i nieruchomości mk. 61948.94, remanent towarów mk. 214993.08, różni i inne r-ki mk. 6344 91. Pasywa: Udziały mk. 63097.36, rezerwy mk. 61433.78, zadłużenie mk. 37629.71, czysta nadwyżka mk. 136348 50. Suma bilansowa mk. 298509.35.

Stow: Spółdz. „Błaszkowianka" w Błaszkach. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 467204.23. Koszty handlowe mk. 348856.26, amortyzacja mk. 3095 52, inne straty mk. 1428.60, czysta nadwyżka mk. 113823.85. Bilans. Aktywa: kasa mk. 240718.99, ruchomości i nieruchomości mk. 58.281, remanent towarów mk. 780644.35, różni i inne r-ki mk. 13500. Pasywa: udziały mk. 183.892, rezerwy mk. 27084.73, zadłużenie mk. 768343.76, czysta nadwyżka mk. 113823.85. Suma bilansowa mk. 1093144 34.

Stow. Spoż. „Promień" w Gidlach. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1919.

Rachunek Strat i Zysków: Zysk brutto na towarach rb. 11784.98, koszty handlowe rb. 6705.07, amortyzacja rb. 359.18 czysta nadwyżka rb. 4720.73. Bilans. Aktywa: kasa rb. 5012.03, ruchomości rb 214.10, remanent towarów rb. 27776.26, różni i inne r-ki rb. 1712.20. Pasywa: udziały rb. 3577.67, rezerwy rb. 7044.94, wierzyciele rb. 19371.25, czysta nadwyżka rb. 4720.73. Suma bilansowa rb. 34714.59.

Stow. Spoż. „Promień" w Gidlach. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 123805.99. Koszty handlowe mk. 50911.90, amortyzacja mk. 47.47, inne straty mk. 6684.85, czysta nadwyżka mk. 66161.77. Bilans. Aktywa: kasa mk. 57006.58, ruchomości mk. 415, remanent towarów mk. 151067.40, różni i inne r-ki mk. 2106.60. Pasywa: udziały mk. 71903 81, rezerwy mk. 17692, zadłużenie mk. 54838, czysta nadwyżka mk. 66161.77. Suma bilansowa mk. 210595 58.

Bilans Modrzejowskich Zakładów Górniczo-Hutniczych S.A. za 1920 r.

STAN CZYNNY.

Majątek nieruchomy i ruchomy	Mk. 15893746.71
Materjały i zapasy	„ 21102676.35
Gotowizna	„ 62306.66
Należności	„ 17234472.64
Różne	„ 8734226.64
	Mk. 63027428.36

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy	Mk. 15000000.—
Dług hypoteczny	„ 21600.—
Wierzytelności	„ 40095257.70
Różne	„ 4263520.—
Zysk	„ 3647050.66
	Mk. 63027428.36

Podział Zysków.

	Winien.	Ma.
Zysk brutto w roku operacyjnym 1920		Mk. 3647050.66
Na amortyzację nieruchomości i ruchomości przeznacza się	Mk. 1392999.36	
Rezerwuje się na opłacenie podatków	„ 401502.89	
Na kapitał zasobowy przeznacza się	„ 92627.42	
Na tantjemy dla Zarządu	„ 175992.10	
10% dywidendy	„ 1500000.—	
Pozostaje	„ 83928.89	
	Mk. 3647050.66	Mk. 3647050.66

Bilans Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Błoniu w dniu 31-go grudnia 1919 roku.

Stan czynny: Kasa mk. 28634.—, pożyczki mk. 309316.79, lokaty mk. 8640.—, papiery %% mk. 24360.40, ruchomości mk. 450.29, ogółem mk. 371401:48. Stan bierny: udziały mk. 90384.17, kapitały własne mk. 12049.76, wkłady mk. 210392.46, sumy przechodnie mk. 17368.46, długi mk. 9800.—, zysk mk. 31406.63, ogółem mk. 371401.48.

Rachunek Strat i Zysków za 1919 rok. Winien: Wydatki administracyjne mk. 15356.49, procenty wypłacone mk. 8721.14, różne straty mk. 4014.33, zyski mk. 31406.63, ogółem mk. 59498.59. Ma: procenty pobrane mk. 49987 64, różne zyski mk. 9510.95, ogółem mk. 59498.59.

Bilans Tawarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowega w Błoniu w dniu 31-go grudnia 1920 roku.

Stan czynny: kasa mk. 6749.40, pożyczki mk. 514342.80, lokaty mk. 7935.—, papiery %% mk 26900.—, ruchomości mk. 1200.29, ogółem mk. 557127.49. Stan bierny: udziały mk. 86152.50, kapitały własne mk. 23334.18, wkłady mk. 386132.80, sumy przechodnie mk. 14146.78, długi mk. 17520.—, zyski mk. 29841.23, ogółem mk. 557127.49.

Rachunek Strat i Zysków za 1920 rok. Winien: Wydatki administracyjne mk. 44017.69, procenty wypłacone mk. 13392.38, zyski mk. 29841.23, ogółem mk. 87251 30. Ma: procenty pobrane mk. 81798.82, różne wpływy mk. 5452.48, ogółem mk. 87251 30.

Stow. Spoż. „Przyszłość" w Dobrem. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka b-tto na towarach mk. 321562.01, nadwyżka Działu Wytwórczego mk. 117198.45, dochód na stajni mk. 9086.51, koszty handlowe mk. 418183.96, amortyzac a mk. 235.68, czysta nadwyżka mk. 29427.33. Bilans. Aktywa: kasa mk. 233795.32, ruchomości i nieruchomości mk. 150704.79, remanent towarów mk. 309557, różni i inne r ki mk. 36380.50. Pasywa: udziały mk. 209222.82, rezerwy mk. 55686.57, wierzyciele mk. 436100.89, czysta nadwyżka mk. 29427.33. Suma bilansu mk. 730437.61.

Kooperatywa Urzędników Państwowych.

Bilans na dzień 1 stycznia 1921 r.

STAN CZYNNY.

1. Gotówka w Kasie	Mk. 392.903,59
2. Różni dłużnicy	„ 1.473.505,34
3. Towary	„ 12.533 579.95
4. Ruchomości	„ 193.621,—
5. Papiery procentowe	„ 302.247.20
6. Depozyt pracowników	„ 21.000.—
7. Nieruchomość (Chłodna 29)	„ 2.870.890.—
	Mk. 17.787.747,08

STAN BIERNY.

1. Kapitał Zapasowy	Mk. 114.084,37
2. „ Rezerwowy	„ 117.310,75
3. Udziały członkowskie	„ 2.850.626,65
4. Ministerstwo Skarbu	„ 8.500.000.—
5. Różni wierzyciele	„ 3.284.687,48
6. Kaucje pracowników i dostawców	„ 96.920,—
7. Rachunki przejściowe	„ 2.045.529,65
8. Wierzyciele hipoteczni (rb. 54.000.—)	„ 116.640,—
9. Nadwyżka	„ 661 948,18
	Mk. 17.787.747,08

Projekt R-ku strat i zysków za 1920 r.

Winien.

1. Koszty Handlowe	Mk. 4.543.437,45
2. Amortyzacja ruchomości (10% do Mk. 215.134,40)	„ 21 513,40
3. Amortyzacja nieruchomości (5% do Mk. 3 021.989,05)	„ 151.099,05
4. Procenty i prowizje bankowe	„ 37.203,40
5. Zwrot członkom 2% od sumy zakupów (64.000.000,—)	„ 1.280 000.—
6. Dodatkowe wynagrodzenie dla władz K. U. P.	„ 200.000 —
7. Dodatkowe wynagrodzenie dla pracowników K. U. P.	„ 500.000,—
8. Koszta kupna nieruchomości i drobne przeróbki	„ 299.692,—
9. Niedobór z eksploatacji domu	„ 522,71
10. Nadwyżka do podziału przez Walne Zebranie	„ 661.948,18
	Mk. 7.695.416,19

Ma:

1. Towary spożywcze zysk brutto	Mk. 3 458.647,37
2. „ bławatne „	„ 1 878.881,78
3. Obuwie „ „	„ 2.095.220,17
4. Naczynia gospodarcze i drzewo	„ 262.666,87
	Mk. 7.695.416,19

Stow. Spoż. przy Cukrowni „Klemensów". Wyciąg ze sprawozdania za rok 1919.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka b-tto na towarach kor. 138592.87, inne dochody kor. 12087.80, koszty handlowe kor. 67246.43, amortyzacja kor. 763.63, różne straty kor. 11406.50, czysta nadwyżka kor. 71264.11, Bilans. Aktywa: kasa kor. 19024.30, ruchomości kor. 6872.73, remanent towarów kor. 149163.43, różni kor. 88050.97. Pasywa: udziały kor. 67675.89, rezerwy kor. 51684.39, wierzyciele kor. 72288.04, sumy przechodnie kor. 199, czysta nadwyżka kor. 71264.11. Suma bilansu kor. 263111.43.

Stow. Spoż. przy Cukrowni „Klemensów". Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: nadwyżka b-tto na towarach mk. 695757.88, inne dochody mk. 5515 17, koszty handlowe mk. 218936.88, amortyzacja mk. 1312.60, czysta nadwyżka mk. 481023.57. Bilans. Aktywa: kasa mk. 109690.94, ruchomości mk. 11813.51, remanent towarów mk. 291699.99, różni mk. 238.137.84. Pasywa: udziały mk. 70728.82, rezerwy mk. 78559.04, różni mk. 18986.96, sumy przechodnie mk. 2043.89, czysta nadwyżka mk. 481023.57. Suma bilansu mk. 651342.28.

Towarzystwa Akcyjnego Browaru Parowego S-rów K. ANSTADTA w Łodzi.

Bilans na dzień 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY.

	Rb.	Marki
Nieruchomości i place	526208.26	1136609.84
Fabryka kwasu węglanego, maszyny i kotły	260803.78	563336.16
Inwentarz fabryczny żywy i martwy, oraz surowce pomocnicze	387556.80	837122.68
Papiery wartościowe	106049.12	229066.09
Stan kasy	82566.58	178343.85
Dłużnicy	145267.26	313777.28
Bar Amerykański	3397.—	7337.50
	1511848.80	3265593.40

STAN BIERNY.

	Rb.	Marki
Kapitał akcyjny	600000.—	1296000.—
Kapitał amortyzacyjny	510867.07	1103472.87
Kapitał zapasowy	72335.45	156244.57
Dywidenda niepodniesione	545.—	1177.24
Wierzyciele	220834.23	477001.92
Zastawy (kaucje)	28432.90	61415.06
Sumy przechodnie	154.69	334.14
Dywidenda za 1919 r.	60000.—	129600.—
Tantjema zarządu za 1919 r.	6000.—	12960.—
Podatek od dochodu	12245.10	26449.40
Przeniesienie na 1920 r	434.36	938.20
	1511848.80	3265593.40

Rachunek Zysków i Strat.

WINIEN.

	Rb.	Marki
Ogólny rozchód	1336855.58	2887608.06
Dopisano do kapitału amortyzacyj.	41104 84	87786.45
Dopisano do kapitału zapasowego	8593.06	18561.02
Podatek od czystego dochodu za 1919 r.	12245.10	26449.40
10% dywidendy	60000.—	129600.—
Tantjema zarządu za 1920 r.	6000.—	12960.—
Przeniesienie na 1920 r.	434.36	938.22
	1465232.94	3164903.15

MA.

	Rb.	Marki
Przeniesienie zysku z 1919 r.	1341.92	2898.54
Dochód ze sprzedanego piwa, kwasu węglanego, etc.	1432987.22	3095252 40
Dochód ze słodzin i różne wpływy	30903 80	66752.21
	1465232 94	3164903.15

Tow. Częstochowskiej Fabryki Odlew. i Emaljerni „Metalurgja“ Spółka z ogr. odp.

Bilans za czas od 25/VIII 1919 r. do 31/XII 1920 r.

STAN CZYNNY.

	Marki	
Nieruchomość	239902.20	
Ruchomość	504813.05	
Forszusy	6101.30	
Kaucja	3450.—	
Towary	2812869.—	
Materjały	2134576.85	
Aprowizacja	46355.—	
Dłużnicy	1830896.83	
Kasa	25693.86	
Pożyczka	100000.—	
Dywidenda wypłacona	236150.—	7940813.09
		7940813 09

STAN BIERNY.

	Marki	
Piotrogr. Ryski Bank	375803 05	
Zaliczki	20799.80	
Kasa Chorych	32949.74	
Bank Handlowy	97409.65	
Kapitał	1400000.—	
Wierzyciele	4749773.75	
Wyroki Sądowe	100.—	
Przeznaczone na podatek	150000.—	6826895 99
Zysk		1113917.10
		7940813.09

Rachunek Strat i Zysków za czas od 25 VIII 1919 r. do 31/XII 1920 r.

	Marki	
Podatki	14882.88	
Rezerwa podatkowa	150000.—	
Prowizja	89676.11	
Koszta Handlowe	546193.05	
Pensja	555370.—	
Leczenie	61611.12	
Różne	444.00	
Premja	329400.—	
Procenty	14337.21	
Ubezpieczenie	31648.70	1793563.07
Zysk		1113917.10
		2907480.17

	Marki	
Zysk na materjałach	13300.—	
„ „ towarze	2894180.17	2907480.17
		2907480.17

Sprawozdanie Stowarzyszenia Spożywców „Oszczędność“ w Przasnyszu

za czas od dn. 1 stycznia 1920 r. do dn. 31 grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie		Mk 185.99
Ruchomości		„ 1032.60
Remanent towarów po cenie kosztu w sklepach i magazynach		„ 35485.—
a) udział w Związku	Mk. 980.18	
b) inne należności		„ 3228.18
Ruble sowieckie		„ 228.60
Strata		„ 2204.32
Ogółem		Mk. 42364.69

STAN BIERNY.

Udziały	Mk. 13251.43
Fundusze:	
a) zapasowy	„ 2872.90
b) społeczny	„ 12720.—
Różni:	
a) należn. dostawc.	„ 1280.60
b) kaucje	„ 1080.—
c) inne zobowiązania	„ 11159.76
Ogółem	Mk. 42364.69

Bilans Stow. Spożywczego „Wspólna Praca" Śniadeckich 5 za rok operacyjny 1919.

Aktywa: 1) Kasa mk. 67.84, 2) Ruchomości mk. 696.42, 3) Towary mk. 61870.60, 4) Dłużnicy mk. 14177.26, 5) Papiery procentowe mk. 485.—, Razem mk. 77297.12. Pasywa: 1) Kapitał obrotowy mk. 8822.02, 2) Kapitał zapasowy mk. 3000.—, 3) Kapitał amortyzacyjny mk. 75.—, 4) Wierzyciele mk. 35562.29, 5) Pozostałość zysków z r. 1918 mk. 185.07, 6) Zysk za rok operacyjny 1919 mk. 29652.74, Razem mk. 77297.12.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Bramce za 1920 r.

Pasywa: wierzyciele 7030.—, udziały 2679.—, fund. zasob. 885.91, zysk 48.96. Aktywa: kasa 2718.87, ruchom. i nieruchom. 7675.—, dłużnicy 250.—, bilans 10643.87. R-k strat i zysków: dochód 10231.54, rozchód 7967.98, umorzenie ruchom. i nieruchom. 2214.60, zysk 48.96 przydzielono do fund. zasobowego.

Bilans Stowarz. Pożyczkowego w Wojcieszkowie za r. 1920.

Pasywa: udziały mk. 2620, fund. własne mk. 975.30, wkłady mk. 108772.30, długi mk. 40000, inne mk. 2242.01. Bilans mk. 154676.27. Aktywa: gotówka mk. 4380.77, lokaty mk. 250, pożyczki mk. 146100, ruchomości mk. 2678, inne mk. 1267.50. R-k zysków i strat dochody mk. 7962.87, wydatki mk. 7896.21, zysk mk. 66.66 przeznaczono na fund. zasobowy.

Bilans Tow. Poż. Oszczędn. w Szańcu za rok 1919.

Pasywa: udziały rb. 3271, fund. zakład. i własne rb. 4951.09, wkłady rb. 69822.27, długi rb. 10000, inne rb. 2037.16½. Bilans rb. 90081.52½. Aktywa: gotówka rb. 6332.23½, pap. %% rb. 1813.50, pożyczki rb. 81633, ruchom. rb. 130.59. R-k zysków i strat: dochody rb. 4038.83½, wydatki rb. 4211.03½. Stratę rb. 172.20 postanowiono pokryć zyskami roku następnego.

Stan rachunków Warszawskiego Współdzielczego Towarzystwa Handlu Wyrobami Tytuniowemi (Marszałkowska 119) za rok 1920.

Aktywa: Gotowizną w kasie mk. 122090.05, towarem mk. 1030483.20. R-k Banku Handlowego mk. 3948 i ruchomości mk. 6604, razem mk. 1163125.25. Pasywa: Udziały członkowskie mk. 12190, pożyczki mk. 1130151.85, przewyżka dochodów nad wydatkami mk. 20783.40, razem mk. 1163125.25. Dochody wyniosły mk. 3368692.57, wydatki mk. 3347909.17, przewyżka dochodu mk. 20783.40.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Piastowie za 1920 r.

Pasywa: wierzyciele 8255.25, udziały 1760.—, fund. zasob. 102.66, zysk 362.10. Aktywa: kasa 2893.21, ruchom. 6373.—, dłużnicy 1213.80, bilans 10480.01. R-k strat i zysków: dochód 11345.51, rozchód 10275.41, umorzenie ruchom. 708.—, zysk 362.10 przydzielono do fund. zasobowego.

Bilans Krasnostawskiego Towarzystwa Wzajemnego Kredytu za 1920 rok.

Stan Czynny: Kasa gotowizną mk. 736728.81, weksle dyskontowe mk. 659850.88, weksle inkasowe mk. 2605.96, Otwarte Kredyty mk. 461485.42, papiery % własne mk. 57447.50, sumy przechodnie mk. 17743.59, depozyty mk. 284888, ruchomości mk. 5713.91, rachunek przekazowy w powiatowej kasie Ros. mk. 648. Różni za nasze depozyty mk. 69866, koszty zwrotne mk. 308.02, monety obce mk. 31771.60 razem mk. 2329057.69. Stan Bierny: Kapitał udziałowy mk. 184134.42, kapitał zapasowy mk. 15170, kapitał rezerwowy mk. 6757.82, specjalna rezerwa mk. 12567.79, rachunek przekazowy mk. 886316.90, lokaty mk. 596876.52, korespondenci C/Nostro mk. 166187.39, korespondenci C/Loro mk. 6866.72, depozytarjusze mk. 313104, podatki Skarbowe mk. 1620.13, dywidenda mk. 14201.78, udziały do zwrotu mk. 4093.20, weksle zdyskontowane w zastawie mk. 41650, rachunek strat i zysków mk. 79511.02, razem mk. 2329057.69.

Rachunek Strat i Zysków za 1920 rok.

Winien. Procenty wypłacone od rachunków przekazowych mk. 4038.99, od wkładów i lokat mk. 25776.01 od rachunków korespondencyjnych mk. 10366.22, prowizja od rachunków korespondencyjnych mk. 1362.02, od przekazów i inkasa mk. 1361.89, koszty handlowe mk. 146078.74, amortyzacja ruchomości mk. 1971.49. Czysty Zysk mk. 79511.02. razem mk. 270466.38. Ma. Pozostałość z roku 1919 mk. 5759.78, % pobrane od dyskonta weksli mk. 134869.71, od otwartego kredytu mk. 51969.63, od rachunków korespondencyjnych mk. 4094.40, prowizja mk. 11417.06, odzyskane straty mk. 10368, różne wpływy mk. 51987.80. Razem mk. 270466.38.

Bilans Stowarzyszenia Spożywczego w Turobinie na dzień 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY.

1)	Gotowizna w kasie	Rb.	4261.13	Kor.	9374.48
2)	„ u J. Cicheckiego	„	200.—	„	440.—
3)	Udział w Związku	„	151.23	„	332.70
4)	Dłużnicy	„	331.62	„	729.56
5)	Ruchomości	„	14.40	„	31.68
		Rb.	4958.38	Kor.	10908.42

STAN BIERNY.

1)	Udziały członków	Rb.	1002.50,5	Kor.	2205.51
2)	Kapitał zapasowy	„	38.02,5	„	83.65
3)	„ rezerwowy	„	303.06	„	666.73
4)	Wierzyciele	„	2174.92	„	4784.82
5)	Czysty zysk do r. 1916	„	398.04	„	875.68
6)	„ „ „ „ 1919	„	1041.83	„	2292.03
		Rb.	4958.38	Kor.	10908.42

Bilans Stowarzyszenia Spożywczego w Turobinie na dzień 31 grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.

1)	Gotowizna w kasie	Mk.	23000.—
2)	„ u J. Cicheckiego	„	23849.37
3)	Udział w związku Warszawskiem	„	232.89
4)	Dłużnicy	„	295.27
5)	Ruchomości	„	22.17
	Razem	Mk.	47399.70

STAN BIERNY.

1)	Udziały członków	Mk.	10799.10
2)	Kapitał zapasowy	„	2275.94
3)	Kapitał rezerwowy	„	466.—
4)	Wierzyciele	„	660.33
5)	Zyski w 1920 r.	„	33198.33
	Razem	Mk.	47399.70

Stow. Spożywców „Jedność—Siła" w Lubieniu. Wyciąg ze sprawozdania za r. 1919.

Rachunek Strat i Zysków: nadwyżka b-tto na towarach mk. 16343.90, koszty handlowe mk. 8319.65, amortyzacja mk. 299.75, czysta nadwyżka 7724.50. Bilans. Aktywa: kasa mk. 19475.23, ruchomości mk. 2798, remanent towarów mk. 26448.50, różni i inne r-ki mk. 1616.80. Pasywa: udziały mk. 32380, rezerwy mk. 10234.03, czysta nadwyżka mk. 7724.50. Suma bilansu mk. 50338.53.

Stow. Spożywców „Jedność—Siła" w Lubieniu. Wyciąg ze sprawozdania za r. 1920.

Rachunek Strat i Zysków: nadwyżka b-tto na towarach mk. 177699.05, koszty handlowe mk. 124079.45, amortyzacja mk. 617, czysta nadwyżka mk. 53002.60. Bilans. Aktywa: kasa mk. 54877.33, ruchomości mk. 5550, towary mk. 306085, różni inne r-ki mk. 7390. Pasywa: udziały mk. 60777.50, rezerwy mk. 12663.03, różni mk. 247459.20, czysta nadwyżka mk. 53002.60. Suma bilansu mk. 373902.33.

Stow. Spożywcze „Pomoc" we Wrociszewie pow. Grójecki. Sprawozdanie za 1920 r.

Bilans. Aktywa: kasa 19080.61, ruchomości 229.23, remanent towarów 80452.80, dłużnicy 12193.94, razem 111956.58. Pasywa: udziały 9430.16, fundusz zapasowy 3109.46, fundusz rezerwowy 15289.30, fundusz oświatowy 2216.39, wierzyciele 1080, czysta nadwyżka 80831.27, razem 111956.58. Rachunek Strat i Zysków: zysk brutto na towarach 120769.70, zysk na papierach procentowych 1202.95, razem 121972.65. Koszty handlowe 41032, straty na liście zastawnym 109.38, czysta nadwyżka 80831.27, razem 121972.65. Podział czystej nadwyżki: na fundusz zapasowy 8083.12, na fundusz rezerwowy 20804.58, na fundusz oświatowy 8083.12, na dywidendę 5% od udziałów 464.25, na zwroty członkom od zakupów 34356.20, na dodatkowe wynagrodzenie pracowników 5040, na plebiscyt śląski 4000, razem 80831.27 mk.

Sprawozdanie Kasowe Kółka Rolniczego w Kamieńczycach za rok 1919.

Rachunek zysków i strat.

Przychód: Pozostałość z roku 1918 Kor. 49.38. Ze składek członkowskich 550.—. Zyska na towarach P. U. Z. P. P. 1861.60. Razem Kor. 2460.98.

Rozchód: Wydatki biurowe i korespondencja Kor. 83.70. Prenumerata „Przewodnika Kółek" 30.—. Składka człon. do O. Z. Kółek rol. 442.50. Koszt sprowadzenia tow. z P. U. Z. P. P. 670.—. Razem Kor. 1226.20.

Bilans na dn. 1 stycznia 1920 r.

Stan czynny: Gotówka w kasie na dn. 1 I 1920 r. Kor. 1234.78.

Stan bierny: Osiągnięty zysk Kor. 1234.78.

Sprawozdanie Stowarz. „SIŁA" w Chabielicach za rok 1920.

Stan czynny: Kasa—gotówka Mk. 52405.60. Remanent towarów podług zakupu 53600.—. Kredyt 1694.40. Ruchomości 3662.90. Udział w Związku w Piotrkowie 2080.—. Razem Mk. 113442.90.

Stan bierny. Udziały Mk. 41251.—. Wpisowe 334.10. Kaucje 15100.—. Czysty zysk 56257.80. Razem Mk. 113442.90.

Bilans Tow. Poż. Oszczędn. w Grudusku za 1920 r.

Pasywa: udział. zapas. i wł. Mk. 18327.34, wkłady 494845.93, długi 44256.76, inne 1223.—. Aktywa: gotówka 257396.20, lokaty i pap. % 16882.—, pożyczki 175741.20, ruch. 200.20, inne 697.16. Bilans 558653.03. R-k zysków i strat: dochody 23036.40, wydatki 30772.67, stratę 7736.27 postanowiono pokryć z zysków roku następnego.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Zastrużu za 1920 r.

Passywa: Wierzyciele 24883.—. Udziały 14636.25, fund. zasob. 9139.96. Aktywa: Kasa 8218.81, ruchom. i nieruchom. 19684.25, Dłużnicy 10586.50, zapasy z kosztów ruchu 10169.65, Bilans 48659.21, r-k strat i zysków dochód 121914.85, rozchód 117015.25, umorzenia ruchom. i nieruchom. 4825.—, Inne 74.60.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Feliksienie za 1920 r.

Pasywa: Wierzyciele 1308.—, udziały 2161.90, fund. zasob. 3335.06, zysk 300.14. Aktywa: kasa 5061.10, ruchom. 1743.—, dłużnicy 301.—, bilans 7105.10. R-k strat i zysków: dochód 26318.60, rozchód 19327.50, umorzenie ruchom. 477.10, inne 6213.86, zysk 300.14 przydzielono do fund. zasobowego.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Filipówce za 1920 r.

Pasywa: wierzyciele Mk. 12972.—, udziały 1565.08, fund. zasob. 17870.92, zysk 230.48. Aktywa: kasa 31413.48, ruch. 1000.—, dłużnicy 225.—, bilans 32638.48. R-k strat i zysków: dochód 31684.15, rozchód 29987.65, umorzenie ruchom. 642.10, inne 823.92, zysk 230.48 przydzielono do fund. zasobowego.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Gołych Łazach za 1920 r.

Pasywa: wierzyciele Mk. 36212.—, udziały 1793.29, fund. zasob. 9043.94, zysk 347.78. Aktywa: kasa 12269.70, ruchom. i nieruchom. 14869.15, dłużnicy 17258.16, zapasy z kosztów ruchu 3000.—, bilans 47397.01. R-k strat i zysków: dochód 28893.35, rozchód 26938.05, umorzenie ruchom. 1536.10, inne 71.42, zysk 347.78 przydzielono do fund. zasobowego.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Miastkowie za 1920 r.

Pasywa: wierzyciele Mk. 12500.—, udziały 1564.60, fund. zasob. 13059.24, zysk 577.83. Aktywa: kasa 23651.67, ruch. 3800.—, dłużnicy 250.—, bilans 27701.67. R-k strat i zysków: dochód 20854.75, rozchód 18050.05, umorzenie ruch. 972.65, inne 1254.22, zysk 577.83 przydzielono do fund. zasobowego.

Bilans Spółdzielni Mleczarskiej w Gęsiej Wólce za 1920 r.

Pasywa: wierzyciele Mk. 45053.21, udziały 2565.70, fund. zasob. 5993.12, zysk 214.51. Aktywa: kasa 1383.54, ruchom. i nieruchom. 36696.—, dłużnicy 15747.—, bilans 53826.54. R-k strat i zysków: dochód 28739.15, rozchód 23864.93, umorzenie ruchom. i nieruchom. 4659.71, zysk 214.51 przydzielono do fund. zasobowego.

Bilans Stow. Rol. Handl. „Gospodarz Sochaczewski" w Sochaczewie za 1920 r.

Pasywa: Wierzyciele Mk. 607273.90, udziały 80790.29, fund. zapas. 2290.—, fund. zasob. 9202.05, fund. specjal. 249554.90, zysk 2645.30, Min. Rol. 76046.75, czysty zysk 51730.16. Aktywa: kasa 255878.08, towary 705599.69, dłużnicy 80756.—, ruchom. 6499.58, udziały własne 30800.—, bilans 1079533.35. R-k strat i zysków: dochody 396778.15, wydatki 345045.99, czysty zysk 51730.16, podzielono: na fund. zasob. 12932.53, dywidenda 6% 4847.41, zwrot od zakupów 14017.69, fund. specjal. 12932.53, gratyfikacje 7000.—. Razem 51730.16.

Towarz. Akcyjn. Przemysłowego JAKÓBA WOJDYSŁAWSKIEGO w Łodzi.

Bilans na dzień 31 Marca 1920 roku.

STAN CZYNNY.

Nieruchomości i budowle		Mk.	1178929.17
Maszyny i urządzenia fabryczne		„	1657955.15
Wyroby i surowce (koszt własny):			
a) surowce	2072866.95		
b) wyroby i półwyroby	3044414.75	„	5117281.70
Kasa		„	31601.63
Weksle		„	36668.07
Papiery publiczne		„	222465.35
Dłużnicy		„	3390037.82
Ruchomości		„	26205.—
Zapowiedziane przesyłki surowców		„	62366.30
R-k zysków i strat		„	1271802.10
		Mk.	13017312.29

STAN BIERNY.

Kapitał akcyjny		Mk.	3240000.—
Fundusz zapasowy		„	56861.90
Fundusz Amortyzacyjny		„	847069.94
Wierzyciele	3059987.02		
%% do 31/III 1920 r.	441647.83	„	3501634.85
Akcepty	4815837.61		
%% do 31/III 1920 r.	536728.63	„	5352566.24
Dług hypoteczny		„	19179.36
		Mk.	13017312.29

Rachunek strat i zysków na dzień 31 marca 1920 roku

WINIEN.

Koszty handlowe		Mk.	247900.92
Procenty		„	323560.21
Straty na dłużnikach		„	193610.70
Pensje dyrektorów		„	80000.—
Pozostałość z roku 1918/19		„	1291526.68
		Mk.	2136598.51

MA.

Zysk brutto na fabrykacji		Mk.	776210.64
Dochód z papierów publicznych		„	5567.12
Wpływy na dawniej odpisane straty		„	17006.16
Zyski kursowe		„	66012.49
Pozostałość w d. 31/III 1919	1291526.68		
Zysk z r. 1919/1920	19724.58	„	1271802.10
		Mk.	2136598.51

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 22, № 16822. 21-II 1922